

Bijbelstudieserie
Deel 4

Het evangelie van het Koninkrijk

(...dit evangelie van het Koninkrijk. zal in de hele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken en dan zal het einde gekomen zijn. Matth.24: 14!)

(De ontwikkelingen in de geestelijke en natuurlijke wereld belicht vanuit de profetie van de bijbel)

Hessel Hoefnagel

Inhoudsopgave	blz 2
Voorwoord	blz 4
<i>deel 1 Het eeuwig voornemen van God</i>	<i>blz 6</i>
1. Inleidende gedachten	blz 6
2. Van tevoren gekend	blz 8
3. Geen pre- existentie	blz 9
4. Gefaseerde volmaaktheid	blz 10
5. Van mens tot MENS	blz 13
6. Gedetailleerde beschouwing	blz 15
- de schepping van hemel en aarde	blz 15
- de schepping van de mens (goddelijke en menselijke natuur)	blz 15
- ontwikkeling van 'aardse tent' naar 'gebouw van God'	blz 17
- het ontstaan van de 'onoverbrugbare kloof' tussen licht en duisternis	blz 18
- zondeval en zondvloed	blz 18
- het zaad in de akker	blz 19
- twee moeders	blz 20
- de hemelse gewesten	blz 20
- voortgaande ontwikkeling	blz 21
7. De bestemming van de mens	blz 21
- Schematische weergave	blz 22
8. Tenslotte	blz 23
<i>deel 2 Het geheim van God</i>	<i>blz 27</i>
1. Inleiding	blz 28
2. De kiem der volmaaktheid	blz 30
3. De ontwikkeling der volmaaktheid	blz 32
4. Het doel der volmaaktheid	blz 36
5. God maakt alle dingen nieuw	blz 38
6. De ontsluiting van het geheim van God	blz 40
7. De laatste bazuin	blz 42
8. De mens als overwinnaar	blz 44
9. De bestemming van de nieuwe mens	blz 46
9. Het wezenlijke 'nageslacht' van Abraham	blz 47
10. Het wezen der liefde	blz 49
11. Van eeuwigheid af gepland	blz 51
12. De vernietiging van de sluier	blz 52
13. Tenslotte	blz 53

deel 3 Het geheim van de godsvrucht

blz 54

1. Inleiding	blz 55
2. De mens - beeld van God	blz 56
3. De vrucht van God - de nieuwe mens	blz 57
4. De mens als vruchtdrager	blz 58
5. Openbaring van het geheim	blz 59
Het geheim van de godsvrucht:	
1 ^e geopenbaard in vlees	blz 60
2 ^e gerechtvaardigd in geest	blz 60
3 ^e gezien en erkend door engelen	blz 61
4 ^e geproclameerd onder de volken	blz 62
5 ^e verheerlijkt	blz 62
6. Naschrift	blz 63

deel 4 Het geheim van de twee rivieren

blz 65

* *

Voorwoord

Het leven is een geheim. Ook het leven met God. Maar niet bedoeld als een ondoorgrondelijk geheim. Het is juist het grote verlangen van de Vader in de hemelen, dat Zijn kinderen dat geheim leren verstaan. Daarom wil Hij, dat zij zich daarnaar uitstrekken en zich innerlijk losmaken van alles, wat het leven vult, maar wat geen vrede geeft, geen hoop, geen toekomst, geen uitzicht op eeuwig leven.

Voorwaarde voor het krijgen van inzicht in de geheimen van het Koninkrijk der hemelen is het bewust zoeken om het te ontv́ngen. Wie zich deze moeite niet getroost, zal onder invloed van boze geesten zo 'hardhorend' worden gemaakt en zo verblind worden, dat er geen sprake kan zijn van het horen en zien, waarop het juist zo aankomt (vs 13-15).

Tegen Zijn discipelen zei de Heer Jezus: 'u is het gegeven de geheimen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is het niet gegeven....' (Matth. 13: 11,12).

De grote massa (godsdienstige, bijbelgetrouwe) mensen ziet niet waar het eigenlijk om gaat m.b.t. het evangelie van Jezus Christus. Daarom is voortdurend, maar vooral steeds aanvullend onderricht nodig op basis van de toenemende openbaring door de heilige Geest van God.

In deze brochure wil ik op enkele in de bijbel genoemde 'Geheimen van het Koninkrijk der hemelen' nader ingaan en van zo goed mogelijke uitleg voorzien. Ik besef daarin geheel afhankelijk te zijn van de leiding van de Geest van onze God en Jezus Christus, onze Heer en wil mij ook geheel onder deze leiding stellen.

Als titel voor deze brochure koos ik voor '**Het evangelie van het koninkrijk**'. Het is namelijk van essentieel belang om het evangelie niet slechts te zien als een opsomming van feiten, die in het verleden plaatsvonden, maar vooral om daardoor inzicht te krijgen in de dingen, 'die ná dezen zullen geschieden', waarop ook de profeten in de Oude Bedeling steeds attendeerden.

In Zijn zogenoemde 'tweede Bergrede' (Matth.24 en 25) deed de Heer Jezus midden in Zijn profetische opsomming van schrikwekkende feiten, die aan Zijn 'wederkomst' zouden voorafgaan, de opmerkelijke uitspraak:

'...en dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken en dan zal het einde gekomen zijn! (Matth. 24: 14).

Dit zette mij aan het denken. Het gaat om de prediking van het specifieke '*evangelie van het Koninkrijk der hemelen*' en niet over van alles, wat mensen daar voor in de plaats gesteld hebben. Hoewel er reeds veel gebeurd is in 'zendingswerk' volgens de klassieke manier van evangelieverkondiging, blijken nog zeer vele al of niet in de ware

God gelovende mensen verstoken te zijn van de prediking van het genoemde evangelie van het Koninkrijk.

Ontzettend veel van deze prediking is gesmoord in traditionele opvattingen en uiterlijke godsdienstvormen. De vraag leeft ook nog altijd: hoe is het praktisch uitvoerbaar om de hele wereld te bereiken met enige vorm van evangelieverkondiging, laat staan met 'dít evangelie'?

Daar ik zelf betrokken ben bij de evangelieverkondiging via Internet, kwam in mijn gedachten, welk een grote mogelijkheid er ligt om via dit fenomeen het 'evangelie van het Koninkrijk' tot in de uithoeken van de wereld te prediken. Een deskundige op het gebied van computertechnologie deed onlangs tegenover mij de uitspraak, dat nu de computer, dus ook de mogelijkheid van Internet, niet meer is weg te denken uit het normale gezinspatroon, ook de verkondiging van het evangelie over de hele wereld mogelijk is geworden. Vrijwel dagelijks zijn ook evangelische diensten als het ware bij te wonen via TV of Internet.

De bovengenoemde uitspraak van de Heer Jezus wordt reeds in onze generatie volop gerealiseerd temidden van alle onrust en negatieve ontwikkeling, welke in de wereld plaatsvinden. Het '*evangelie van het Koninkrijk*' gaat door en het *einde* (= resultaat) daarvan zal zich laten zien.

Deze brochure heb ik in drie delen uitgewerkt met een wat vrij toegevoegd 4^e deel. Allereerst geef ik in **deel 1** mijn gedachten weer over '*Het eeuwig voornemen*' van onze God met daarin verwerkt wat ik noem '*Het fasenplan van God*'.

Dan volgt in **deel 2** een aangevulde versie van de door mij eerder geschreven brochure '*Het geheim van God*'.

In **deel 3** ga ik nader in op '*Het geheim van de godsvrucht*' en in **deel 4** geef ik dan nog wat vrije gedachten weer over '*Het geheim van de twee rivieren*'.

Moge het geschrevene tot zegen zijn voor de lezers,

Hessel Hoefnagel, juli 2006.

* *

1. Inleidende gedachten

Toen de grote Schepper van hemel en aarde de natuurlijke leefomgeving voor de mens had voltooid (Genesis 2), plaatste Hij de mens als *'kroon van de schepping'* in de zo genoemde 'Hof van Eden'. De mens leerde in deze situatie om te gaan met God Zelf, op Wiens aanwezigheid hij zo werd afgestemd, dat hij Diens aanwezigheid kon vernemen in de *'avondkoelte'* (Gen.3 vs 8). Ook leerde hij te onderscheiden tussen *'leven'* in verbondenheid met de Schepper en *'de dood sterven'*, wanneer hij zou afwijken van de door de Schepper gegeven leefregels. Deze waren absoluut nodig voor een juiste ontwikkeling tot de (eeuwige) bestemming van de mens.

Door de ongehoorzaamheid aan dit 'gebod' echter werd de vrije mens tot een slaaf van de zonde(macht), de duivel. En niet alleen hij, maar ook de gehele schepping, waarover hij als beheerder was aangesteld. Als gevolg hiervan werd de mens *'verdreven van de Boom des levens'*, door welks vrucht hij zou moeten komen tot zijn bedoelde bestemming. Het was voor hem onmogelijk geworden om dit doel te bereiken vanwege de sterke claim van de Dood onder wiens gezag hij zich gesteld had.

De mens werd *'uitlandig'* of ellendig vanwege de verbanning uit zijn bedoelde positie. Hij was voortaan gedoemd tot een moeizaam leven op aarde en een eeuwige innerlijke gevangenschap in de 'hemel' (slavernij onder de macht van de Dood). Tevens zou zijn stoffelijk lichaam geleidelijk *'afsterven'* en daarna weer tot stof (elementen van de aarde) terugkeren.

Ondanks de zondeval van de mens echter heeft de Schepper Zijn doel met de mens niet losgelaten. Hij had Zijn heilsplan al klaar vanaf en vóór de *grondlegging der wereld* (Hebr. 4:3). In de *'volheid van de tijd'* (Galaten 4: 4) openbaarde Hij Zijn eigen Zoon om dit heilsplan in werking te zetten en tot het voorgestelde doel te brengen. De Vader zelf maakte Zijn zoon klaar voor zijn bediening en beschermde Hem vanaf zijn geboorte (en daarvoor al) voortdurend tegen de woede van de boze geesten in de hemelse gewesten. Denk hierbij aan de *'kindermoord te Bethlehem'*, waarbij de wrede en achterdochtige koning Herodus werd ingeschakeld (Matth.2: 16-18).

Onze Heer Jezus had de grote opdracht vanwege Zijn Vader in de hemelen om de verborgenheden van de geestelijke wereld te openbaren. Daartoe werd Hij allereerst vervuld met de *Geest* van Zijn Vader. Vanwege de aanwezige vijandschap der boze geesten in de hemelse gewesten verborg Hij zijn evangelie van het Koninkrijk echter in *gelijkenissen*, zodat alleen degenen, die hun hart daarvoor open zetten, het zouden ontdekken (Matth.13: 10 -16).

Als we spreken over het **eeuwig voornemen** van onze God, dan bedoelen we daarmee aan te geven, dat de Schepper al van vóór alle tijden een duidelijk omlind plan in gedachten had. Zoals een architect het bouwplan van een toekomstig gebouw al vooraf tot in details bedacht heeft, zo had de Schepper Zijn plan met betrekking tot 'hemel' en 'aarde' al klaar vóór dat er iets werkelijk tot aanzijn was geroepen. In dit voornemen of plan neemt de mensheid met onze Heer Jezus als Hoofd een centrale positie in. Terwille van de door God bedoelde ontwikkeling van de mens tot volkomenheid naar geest ziel en lichaam zijn alle dingen geschapen.

Daarom is het goed, nader in te gaan op een aantal teksten, die verschillend zijn te interpreteren:

1. Van onze Heer Jezus als **de Christus** staat er geschreven:
 - dat Zijn Vader Hem liefgehad heeft al vóór de *'grondlegging der wereld'* (Joh. 17:24).
 - dat Hij *van tevoren* gekend is als '**Lam van God**' om de zonden van de (nog tot aanzijn te roepen) wereld weg te nemen (1Petr. 1: 20).
 - dat Hij als 'Lam van God' (in feite al) geslacht is *sedert of vóór de grondlegging der wereld* (Op. 13: 8).

2. Van degenen, die in Jezus (de) Christus geloven, staat er geschreven:
 - dat ze met Hem en door Hem zouden worden opgewekt tot een eeuwig leven (1Petr.1:20-23).
 - dat het Koninkrijk van God al voor hen bereid is *vanaf de grondlegging der wereld* (Matth. 25:34).
 - dat ze 'gezegenden des Vaders' zijn en daarom het Koninkrijk van God beërven.
 - dat ze 'in Christus zijnde' al uitverkoren zijn *vóór de grondlegging der wereld*.
 - dat het de wil van de Heer Jezus is, dat dezen bij Hem zullen zijn om in Zijn heerlijkheid te delen (Joh.17 :24).

3. De Heer Jezus verkondigde in gelijkenissen (verpakking dus!) wat verborgen was geweest *sedert de grondlegging der wereld*.

4. Van de Vader (Schepper van alle dingen) staat er geschreven:
 - dat Zijn werken (plan, voornemen) *vanaf de grondlegging der wereld* al gereed waren (Hebr. 4:3).

* *

2. Van tevoren gekend

Onze God, de Schepper van hemel en aarde, had dus Zijn eeuwig voornemen al tot in details in gedachten, alvorens er ook maar iets daarvan gerealiseerd was. Als er staat, dat het Lam al geslacht is sedert de grondlegging der wereld (Op. 13: 8), dan houdt dit een vóórnamen in, dat nog in de gedachten van de Schepper was verborgen, dus nog niet tot concrete werkelijkheid was geworden.

Daadwerkelijk is de Heer Jezus als het '*Lam Gods*' pas 'geslacht' bij Zijn dood aan het kruis van Golgotha, toen de '*volheid des tijds*' in het plan van God was aangebroken (Gal.4: 4). Overigens geven sommige bijbel-uitleggers aan, dat 'grondlegging' ook betekenen kan: '*terneder werping*' vanwege de zondeval van de mens.

De aanduiding '*Lam Gods*' of '*Lam ván God*' geeft de beschikbaarstelling aan van onze Heer om als offerlam te dienen ten behoeve van het offer, dat de Schepper zelf zou brengen om de verloren schepping te herstellen. Hij heeft immers de mens, die Hij als wezen naast Zich bedacht heeft, al van vóór de grondlegging der wereld van harte lief en Hij laat Zijn wil niet los, dat de mens de volle waarheid betreffende zichzelf zou ontdekken en beleven.

Vanuit Zijn grote mensenliefde (Titus 3: 4) is God zélf daarom de grote *Offeraar*. De door Hem bedachte *Hogepriester* in de aardse offerdienst van het volk Israël is allereerst een afschaduwing van de grote Schepper zelf.

God zelf is vervolgens ook de *Bedenker* van het *Offerlam* en geen van de '*beheersers dezer eeuw*' heeft enig begrip gehad van het geheim van deze '*verborgen wijsheid van God*'. Maar deze wijsheid heeft Hij wel van eeuwigheid af voorbeschikt tot onze heerlijkheid. Zouden de '*beheersers van deze eeuw*' (door boze geesten geïnspireerde mensen) wél enig begrip hebben gehad van de bedoeling van onze God, dan hadden zij de Heer der heerlijkheid niet hebben doen kruisigen.

Wat God in Zijn wijsheid bereid heeft voor degenen die Hem liefhebben, 'heeft geen oog gezien, geen oor gehoord en is in geen mensenhart opgeklimmen'. Het kan alleen geopenbaard worden door de Geest en aan de geestelijk ingestelde mens, die in staat is om de dingen geestelijk te beoordelen (1Cor. 2: 6 e.v.).

* *

3. Geen pre- existentie

De veronderstelling, die heden ten dage (nog) door vele evangelische gelovigen wordt gehanteerd, als zou de Heer Jezus er daadwerkelijk al van eeuwigheid af geweest zijn als Persoon binnen een goddelijke drie-éénheid (preëxistentie- gedachte), kan ik om bovenstaande redenen niet onderschrijven.

Het gegeven, dat de Schepper al van vóór of vanaf de schepping het 'Lam ter slachting' in gedachten had, roept echter wel vragen op t.a.v. een ingrijpend gebeuren als de in de bijbel beschreven 'zondeval' van de mens na een zo volmaakt geformeerde schepping. Hiervan worden immers de (zeer) pijnlijke gevolgen tot heden nog volop ervaren (Gen.3).

Enkele van deze vragen geef ik hier weer:

- 1ste Er staat geschreven, dat alles en met name de mens (zeer) goed geschapen is. Hoe kon deze dan in zonde vallen?
- 2de Hoe kon de waarachtige God al van tevoren een Lam ter slachting in gedachten hebben, terwijl Hij de mens volkomen goed schiep?
- 3de Zou er t.a.v. de Eeuwige en Onveranderlijke enige zweem van ommekeer of onzekerheid te bedenken zijn?
- 4^e Hoe is in het licht van de Godsopenbaring het begrip (zeer) goed te verklaren?

Vanuit bijbels perspectief wil ik nader op deze punten ingaan. Ik zal in het vervolg van deze brochure enige gedachten weergeven met betrekking tot de oorsprong en het doel van de schepping van alle dingen en de centrale plaats van de mens daarin. Er is naar mijn overtuiging vanwege een aantal in de vroege kerkhistorie genomen kerkelijke besluiten bij veel oprechte gelovigen een verkeerd beeld ontstaan t.a.v. het eerder genoemde eeuwig voornemen van God. Daardoor werd al vroeg het juiste zicht op het doel van de schepping van zowel de onzienlijke als de zienlijke dingen en met name van de mens, weggenomen of tenminste sterk vertekend.

* *

4. Gefaseerde volmaaktheid

Aan de schepping en ontwikkeling van hemel en aarde, zoals al direct vanaf het begin van de bijbel wordt weergegeven, staat een tot in details geordend plan ten grondslag. Dit komt in de bijbel naar voren als het '**plan van God**'.

Het Plan van God bestaat in fasen en wordt als zodanig tot uitvoering gebracht. Alle fasen maken deel uit van het door de Schepper vooraf '*gemaakt bestek*' (Ps 68 berijmd). Ze werken allemaal toe naar de voltooiing van het eveneens vooraf gestelde doel van de Schepper. Dit doel omvat de in de profetie van de bijbel beschreven *nieuwe hemel en nieuwe aarde*.

De *basiskanmerken* van het plan van God en daarmee ook van alles, wat binnen de lijnen daarvan door de eeuwige Schepper wordt teweeggebracht, zijn **leven en licht**. De bijbel spreekt in dat verband van het 'komen' of gestalte krijgen van het 'koninkrijk Gods'. Dit houdt in het tot volle functie brengen van alle dingen, zowel in de hemel (geestelijke wereld) als op de aarde (stoffelijke wereld). Daarbij geldt tevens het uitschakelen van alles, wat deze ontwikkeling tegenstaat.

Hoewel alle dingen volmaakt zijn geschapen, was het toch in een **begintoestand** ('in den beginne'). Dat wil zeggen: met alle mogelijkheden om tot volle functie uit te groeien. Twee voorbeelden:

1. De ontwikkeling tot een volwassen mens of dier. Hoewel in een baby of dierenjong alle nodige factoren en onderdelen voor het volwassen worden aanwezig zijn, moeten deze middels juiste voeding en onderwijs tot volheid worden gebracht, zodat ze zelfstandig kunnen gaan functioneren.
2. De ontwikkeling van een volgroeide plant. Het zaad daarvan bevat reeds alle elementen, welke samen de (zaadgevende) volwassen plant of boom vormen.

Hoewel de zichtbare scheppingsonderdelen volgens de bijbel als (zeer) goed door de Schepper werden beoordeeld, waren ze nog in een stadium, waarin ze o.a. door de heerschappij (= de juiste begeleiding) van de mens verder tot ontwikkeling moesten worden gebracht (Gen.1: 28-30).

Het genoemde plan van God is het kader, waarbinnen de ontwikkeling van de schepping tot haar volle functie plaats vindt. Dit plan van God, anders genoemd '**het eeuwig voornemen**', wordt vanaf 'den beginne' in fasen uitgevoerd en tot volledige functie gebracht.

De in de bijbel weergegeven ontwikkelingsfasen zijn als volgt te markeren:

- de schepping van hemel en aarde
- de engelenwereld
- de schepping van de mens
- de ontwikkeling van de 'eerste' naar de 'laatste' mens:
 - (zondeval en zondvloed)
 - de vorming van het 'eerste' Israël
 - de vorming van het 'nieuwe' (= laatste) Israël
 - de voorbereiding en komst van het koninkrijk Gods:
 - de vorming en openbaring van 'zonen Gods'
 - de Eersteling (het Hoofd) van deze zonen
 - de overige zonen (het lichaam)
- het herstel van alle dingen
 - het uitbannen van de duisternis
 - duivel (zondemacht)
 - antichrist (zoon van Verderf)
 - Dood (Verderf) en dodenrijk
- het einddoel van de eerste schepping
- de nieuwe schepping
 - God alles en in allen
 - een nieuw begin

Het is mijn verlangen, dat de inhoud en bedoeling van het machtige Plan van onze God bekend zal worden bij de vele oprecht zoekende gelovigen, zodat deze zullen worden toebereid tot het persoonlijk deel hebben aan dat plan door waarachtig geloof in Jezus Christus.

Allereerst is het nodig te weten, wie onze God is. Uiteraard is het ten enenmale onmogelijk Hem in menselijke beredenering te kunnen verklaren. Hij is de Onzienlijke, de Eeuwige en de Alomtegenwoordige. Wat echter ieder weldenkend mens van Hem kan weten, wordt door Hem zelf geopenbaard in Zijn *'eeuwige kracht en goddelijkheid'*, welke zich sedert de schepping openbaart uit Zijn werken. Om die reden is niemand te verontschuldigen, want ieder redelijk denkend mens is vanuit innerlijke motivatie in staat om de Schepper van hemel en aarde als zodanig te erkennen en eer te geven (Rom.1: 19-23).

Het lijkt een open vraag om te stellen: **Wie is God?** of **Wie is Jezus?** en **Wat is de ware Gemeente?** Vanuit gegevens in de bijbel wil ik toch wat nader ingaan op deze vragen.

Volgens de informatie van de bijbel is onze God:

- de Schepper van alle dingen;
- de Bron en Onderhouder van alle leven;
- de Eeuwige, zonder begin en einde;
- de Onzienlijke, want Hij is enkel Geest;

- de Onaantastbare, want Hij kan door het kwade niet verzocht worden;
- de Onveranderlijke; Hij kan niet van Zijn eeuwig voornemen afgebracht worden;

Wat onze Heer Jezus betreft, kunnen we vanuit de bijbel stellen:

- dat Hij is de mens, door Gods eigen besturing en ingrijpen geboren uit de Joodse maagd Maria;
- dat Hij daarom dus ook kind is van de hemelse Vader;
- dat Hij als '**Zoon des mensen**' op mannelijke leeftijd (30 jaar volgens Joodse norm) naar het voornemen van God en vanwege Zijn eigen beschikbaarstelling vóór en eigen geloof ín het eeuwig voornemen van God:
 - vervuld is met het wezen of de Geest van de Vader; hierdoor werd Hij door de Vader volkomen geschikt gemaakt voor het doel van God om als *Lam Gods* te kunnen dienen;
 - door de vervulling met de Geest van de Vader ook '**Zóón van God**' is geworden;
 - daardoor in staat is om gestalte te geven aan het eeuwige voornemen van God.

Het begrip gemeente kennen we uitvoerig vanuit het NT van de bijbel. Als gevolg van de prediking van het evangelie van Jezus Christus komen overal mensen tot bekering en geloof, laten zich dopen in water en worden eveneens gedoopt in de heilige Geest. Zij vormen plaatselijke gemeenschappen, waarin oudsten of voorgangers en diakenen worden aangesteld door de rondreizende apostelen.

Zonder echter iets af te doen van de waarde van (plaatselijke) gemeenschappen zijn deze toch slechts een uiterlijke vorm van een geestelijke werkelijkheid. In de plaatselijke gemeenten behoort een klimaat te heersen, waarbinnen de individuele gelovigen behoren te ontwikkelen tot ware volgelingen van Jezus Christus.

Welk een verwarrende situatie is er echter in de loop der eeuwen sinds de uitstorting van de heilige Geest onder de zich christenen noemende mensen ontstaan. Er is een labrynt van door hen gestichte organisaties ontstaan, welke allen pretenderen de ware kerk van Jezus Christus te zijn, terwijl men zich vaak afzet tegen andere, soortgelijke organisaties.

* *

5. Van mens tot MENS

De ware gemeente van Jezus Christus is echter nog niet geopenbaard op aarde, hoewel ze al volop in de 'moederschoot' bezig is te ontwikkelen. Deze gemeente als 'lichaam' zal zich op Gods tijd samen met haar Hoofd openbaren, zoals een menselijk lichaam in haar geheel geboren wordt en niet in afzonderlijke delen.

De ware gemeente is een geestelijk 'lichaam', waarvan onze Heer Jezus het Hoofd is en wat overigens bestaat uit vele leden. In de '*volheid van de tijd*' werd onze Heer Jezus als *individuele* 'Zoon Gods' geopenbaard (Gal.4 :4). Vervolgens zal opnieuw in een '*volheid van tijd*' het '*lichaam van de Heer*' zich openbaren, maar dan in de véle '*zonen der heerlijkheid*', als één geheel met onze Heer Jezus als Hoofd (Hebr.2: 10).

Deze enig ware gemeente is niet te lokaliseren in één of andere organisatie op aarde; het is een gééstelijk 'huis', dat gevormd wordt door 'lévende stenen', als een 'heilig priesterschap', in staat om gééstelijke offers te brengen (1Petr.2 :5).

Dit '*lichaam van Christus*' is een '*huis of gebouw van God*', evenals de persoonlijke mens-in-Christus (gedoopt in de heilige Geest) een '*woning*' van God is (1Cor.3: 16).

Een juist kennen van de ware God en van de Heer Jezus de Christus is van essentieel belang. De Heer Jezus sprak in Zijn zo genoemde '*hogepriesterlijk gebed*' o.a. het volgende uit:

'Vader, verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke,..... om aan allen eeuwig leven te geven. Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige, waarachtige God en Jezus (de) Christus, die Gij gezonden hebt..... Ik bid niet alleen voor deze, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven.....Ik wil, dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen (Joh.17).

De Vader heeft dit gebed volop verhoord. Hij heeft Zijn Zoon macht gegeven over alle vlees, door Hem de Geest te geven om die ook uit te storten op Zijn volgelingen (Hand.2: 33). Alleen door de persoonlijke vervulling met de heilige Geest van God is het mogelijk om zowel God de Vader als Jezus de Christus te leren kennen in hun éne doelstelling.

De aanstaande openbaring van Jezus (de) Christus zal dus plaatsvinden in en met Zijn totale 'lichaam'. De apostel Paulus sprak in dit verband over het '*openbaar worden van zonen Gods*' (Rom.8). Dit '*lichaam van zonen*' is niet te lokaliseren in een bepaalde

plaats of organisatie, want het openbaart zich wereldwijd. Het beantwoordt volkomen aan het 'beeld van God', zoals de Schepper al van oorsprong af voor ogen had (Gen.1: 26).

Uit het voorgaande blijkt, dat het al bij de oorsprong in de schepping niet in de eerste plaats ging om slechts de 'éérste' (natuurlijke) schepping van hemel en aarde. Ook niet om de daarin centraal geplaatste *éérste mens Adam* en diens hele natuurlijke nageslacht, dat nog steeds bezig is te vermeerderen. Uit de lijnen van het Plan van God valt duidelijk op te maken, dat het al van oorsprong af gaat om de openbaring van de uit de eerste mens voortkomende '*laátste Adam*' en Diens '*nageslacht*' (1Cor.15:15).

Alle dingen en ook de 'eerste' mens(heid) zijn te voorschijn geroepen ter wille van het voortbrengen van de 'laatste' mens(heid), dat is onze Heer Jezus (de) Christus en Diens 'nageslacht', dat zijn allen die in Hem geloven. De profeet Jesaja had immers al van Hem geprofeteerd, dat

'het de Here behaagde Hem te verbrijzelen en dat Hij hem ziek maakte, maar dat wanneer deze knecht des Heren zichzelf (SV: Zijn ziel) tot een schuldoffer gesteld zou hebben, hij nakomelingen (SV: zád) zou zien en een lang (eeuwig) leven zou hebben, terwijl het voornemen des Heren (het plan van God) door Zijn hand een gelukkige voortgang zou hebben' (Jes.53: 10).

Het Plan van God is van oorsprong af gericht op het creëren van deze ware (laatste) mensheid. De reeds genoemde basiskenmerken van deze nieuwe schepping zijn **leven en licht!** Beide hebben hun oorsprong in het wezen van onze God. Zijn plan bestaat uit:

- het volledig uitschakelen van de macht van (de) Dood en het dodenrijk en daartoe
 - het teniet doen van de macht van de duivel en zijn engelen
 - het teniet doen van alles, wat tegen de principes van leven en ontwikkeling ingaat.
- het ten volle tot ontplooiing brengen van de waarden van het Koninkrijk van God.

* *

6. Gedetailleerde beschouwing

- *De schepping van hemel en aarde*

God schiep *'in den beginne'* de hemel en de aarde, zo begint de bijbelse weergave. Zuiverder afgestemd op de grondtekst staat er (volgens Reisel) eigenlijk: *in een 'begintoestand'*. Als we de hemelruimte (heelal) beschouwen met haar miljarden zonnestelsels, elk met eveneens miljarden sterren (zonnen), welke nog in een maagdelijke toestand verkeren, dan krijgen we al een indruk, niet slechts van de onmetelijkheid daarvan, maar ook van woestheid en ledigheid, zoals ook van onze aarde gold vóór deze werd gevormd tot een bij de mens passende leefomgeving (Gen.1: 2).

Naarmate de mens in staat is de onbekende ruimten van (nog maar slechts een zeer gering deel van) ons eigen zonnestelsel te verkennen, wordt dit gegeven alleen maar bevestigd. Ook als we onze eigen zon bezien, als een middelmatig sterretje van ons sterrestelsel (de zo genoemde Melkweg) en onze aarde als een in verhouding kleine planeet van onze zon, dan begrijpen we inderdaad enigszins de *'begintoestand'*, waarin de ontwikkeling van hemel en aarde zich bevindt.

De begrippen 'hemel' en 'aarde' in het begin van de bijbel bedoelen echter niet slechts de zichtbare en tastbare dingen (materie), maar tegelijk is de kosmos een schaduwbeeld van het bestaan van een onzichtbare, geestelijke wereld met daarin talloze geschapen en hiërarchisch geordende wezens, welke de bijbel 'engelen' noemt.

De woorden 'hemel' en 'aarde' zijn daarom als *begrippen* te zien, welke een schaduwbeeld vormen van een reëel bestaande geestelijke werkelijkheid. De 'hemel' is

niet net als de aarde te lokaliseren als een plaats ergens in het heelal, maar is een reëel bestaande onzichtbare wereld, welke in meerdere, opéévolgende onderdelen is verdeeld.

Het is daarom heel goed, om de bijbelse uitdrukking *hemelen*, dus als meervoudsvorm, te hanteren. Er zijn namelijk meerdere situaties, die met het begrip *hemel* zijn aan te duiden. Zo spreekt de bijbel over de hemel als woning en plaats, waar de troon van onze God is gevestigd en waar ook de talloze aantallen door de Schepper geschapen engelen hun domicilie hebben. Er is echter ook een hemelse situatie, waar nog volop strijd gevoerd wordt tussen licht en duisternis, welke termen ook een méér dan zichtbare betekenis hebben.

Deze situatie duidt de bijbel aan als *hemelse gewesten* (SV: *lucht*) (Efezebrief).

- *De schepping van de mens (goddelijke en menselijke natuur)*

Het **eeuwig voornemen** van onze God is niet een eindeloos verlangen, zoals dat bij mensen kan voorkomen. Een verlangen wat nooit in vervulling zou gaan, want dat zou het hart van de mens alleen maar ziek maken (vgl Spr. 13: 12). In de genoemde aanduiding wordt echter weergegeven, dat in de diverse fasen van het plan van onze God, Diens *voornemen onaantastbaar* overeind blijft staan en dat door Zijn hand (= heilige Geest) en die van Zijn knecht (de geest van Jezus) dit '**voornemen des Heren**' tot een gelukkig einde zal worden gebracht (Jes.53:10).

De grote Schepper wil, dat de mens niet slechts in eigen *ménselijke* persoonlijkheid zou ontwikkelen, maar ook deel zou hebben aan *Zijn* wezen, dus de *goddelijke* natuur. Het is zelfs het uiteindelijke doel van God, dat Hij álle mensen, die in Hem geloven, zal vervullen met Zijn heerlijkheid en zo '*alles in allen*' zal zijn (1Cor.15:28). Zo zal de mens tot zijn wezenlijke bestemming worden gebracht. De enige weg daartoe is het evangelie van Jezus Christus.

Goddelijke en menselijke natuur staan dus niet tegenover elkaar, zoals licht en duisternis tegenover elkaar staan, maar zij liggen naar de bedoeling van de Schepper in elkaars verlengde, om uiteindelijk als in een huwelijk tussen man en vrouw elkaar aan te vullen tot volkomen éénheid. Op dit verheven doel is het in de bijbel weergegeven 'plan van God' afgestemd. Dit plan wordt daartoe in fasen uitgevoerd en in de bijbel weergegeven.

De profetische aanduiding '*knecht*' wijst evenals het begrip '*zoon*' op de ware mens, allereerst onze Heer Jezus als de *Zoon Gods* en de *Zoon des mensen*, maar ook op de véle zonen, welke zich als Zijn 'lichaam' zullen openbaren. We kunnen daarom stellen, dat de *mens* centraal staat in het 'eeuwig voornemen' van God.

!! De ware mens is de uitvoerder van het voornemen (plan) van God !!

Anders gesteld: de mens is door de Schepper als een zelfstandige persoonlijkheid geschapen met de bedoeling om aan het genoemde plan van God gestalte te geven. Voor deze mens geldt vanaf den beginne als uitgangspunt, dat hij de '*goddelijke natuur*'

deelachtig zou worden. Deze aanduiding geldt het vervuld worden met het wezen van **God**.

We vinden deze aanduiding '*goddelijke natuur*' eigenlijk alleen maar in de tweede Petrusbrief (1:4) en zij verdient enige uitleg. Ten onrechte wordt ze namelijk door bijbelleraren nog al eens gehanteerd als een tegenstelling t.o.v. de '*menselijke natuur*'. Deze laatstgenoemde zou dan van inferieure kwaliteit zijn t.o.v. de goddelijke natuur. Dit is geenszins het geval.

Vanuit Zijn wezenlijk **God** zijn draagt de grote Schepper 'alle dingen door het Woord Zijner kracht'. De macht over dit alles heeft Hij overgegeven aan Zijn Zoon, Jezus de Christus, onze Here (Matth.28: 18; Efeze 4:1-16 (gaven); Hebr.1: 3).

De alom nog veelal gehanteerde denkfout in dezen is, dat men de Christus, onze Heer Jezus, bijna uitsluitend als (Zoon van) God aanduidt en bijna niet als de *Zoon des mensen*, terwijl Hij zichzelf bij voorkeur zó noemde.

De **menselijke natuur** bepaalt het wezenlijk **mens-zijn**. Door deze wezensvorm wordt het '*beeld van God*' bepaald, zoals de Schepper al in het begin bedoelde. Dit is uitsluitend aan de mens voorbehouden. Als zodanig is het wezen *mens* er toe geschapen en geroepen, om de gehele zichtbare schepping namens de Schepper te beheersen, zoals in Gen.1: 28 wordt gesteld.

De '*menselijke natuur*' is de wezenlijke persoonlijkheid van de mens. Deze is weliswaar terneer geworpen door de zondeval, maar niet geheel verdorven bij de daarop volgende '*grondlegging of ternederwerping der wereld*'. De Schepper heeft integendeel na de zondeval vastgehouden aan zijn doel met de mens, namelijk om Zichzelf daar voor eeuwig mee te verbinden.

De geheel bij deze menselijke natuur passende aanduiding '*zoon van God*' in de openbaring van de bijbel is eveneens exclusief voorbehouden aan de door de Schepper van oorsprong bedoelde mens. De grote Schepper wil namelijk, dat de mens niet slechts in eigen menselijke persoonlijkheid zou ontwikkelen, maar ook deel zou hebben aan Zijn eigen wezen, de goddelijke natuur. De goddelijke natuur beheerst niet slechts de zichtbare dingen, maar evenzo de onzichtbare werelden, zoals de hemelen met hun talrijke engelenformaties.

Het is zelfs het uiteindelijke doel van God, dat Hij álle mensen, die in Hem geloven, zal vervullen met Zijn heerlijkheid en zo '*alles in allen*' zal zijn (1Cor.15:28). Zo wordt de mens door het evangelie van Jezus Christus tot zijn wezenlijke bestemming gebracht.

Goddelijke en menselijke natuur staan niet tegenover elkaar, zoals licht en duisternis tegenover elkaar staan, maar zij liggen naar de bedoeling van de Schepper in elkaars verlengde, om uiteindelijk als in een huwelijk tussen man en vrouw elkaar aan te vullen tot volkomen eenheid.

Op dit verheven doel is het in de bijbel weergegeven 'plan van God' afgestemd en wordt daartoe in fasen uitgevoerd, zoals in de bijbel weergegeven.

- ***Ontwikkeling van 'aardse tent' naar 'gebouw van God'***

Middels het fysieke lichaam heeft de mens een verblijf *op aarde*. Paulus spreekt in dat opzicht van een '**tent**'. Naar de innerlijke mens echter verblijft de mens *in de hemelen*. De niet innerlijk wedergeboren mens verblijft daar, waar de Dood nog heerschappij voert. Als de innerlijke mens echter door geloof in het werk van de Heer Jezus is gestorven voor de Zonde(macht) en tot nieuw leven is gekomen (= wedergeboorte), dan krijgt hij vanwege God een '**gebouw**' in de hemelen. Niet een tijdelijk huis en met handen gemaakt, maar een eeuwig huis. Dit is het hemelse en onsterfelijke lichaam.

Aan de vorming van deze 'nieuwe mens in Christus' wordt al sinds de persoonlijke wedergeboorte gewerkt. Zodra de vanuit de doden opnieuw geboren innerlijke mens vanwege het geleidelijk verval (stervensproces) van de aardse 'woning' deze moet verlaten, dan heeft hij bij het sterven van de aardse '**tent**' reeds dat '**gebouw**' in de hemelen, waar hij al sinds zijn wedergeboorte aan werkt (2Cor. 4:16 - 5:5).

Het is omreden van deze feiten zeer belangrijk voor de mens, om:

- indien innerlijk nog niet opnieuw geboren, daar aan te werken door waarachtige bekering en geloof in God.

- indien innerlijk reeds wel opnieuw geboren, te werken aan de voltooiing van dit 'gebouw', zodat het ook door God Zelf bewoond kan worden, omdat Hij ons daartoe heeft bestemd en ons Zijn Geest gegeven heeft, zodat we geheel deel krijgen aan Zijn wezen (2Cor.4:16-5:5).

* *

- ***Het ontstaan van de 'onoverbrugbare kloof' tussen licht en duisternis***

In het voorgaande gaf ik reeds een korte impressie van de engelenwereld in verband met de schepping van de mens. Hier volgt een meer gedetailleerde uitwerking van wat er in feite plaatsvond in de wereld van de geesten, toen de Schepper de schepping van de mens aankondigde en uitvoerde (*Gen.1: 26 e.v.*).

Tijdens de schepping van alle dingen was er grote vreugde in de hemel. De '*morgensterren*' van de schepping zongen als '*zonen van de dageraad*' vrolijk ter ere van wat de grote Schepper bewerkte (*Job 38:7*). Na de eerste fasen van de schepping werd echter duidelijk, dat alle dingen bedoeld waren ten behoeve van de formatie en ontwikkeling van het wezen *mens*. Dit zou aan het beeld van God gelijkvormig zijn en zou heerschappij hebben over al het geschapene en ook boven de engelen gesteld worden.

Dit was de aanleiding tot een diepe en onoverbrugbare kloof in de reeds bestaande *wereld der geesten*. De aanvankelijk hoogste engelenvorst (Septuaginta: Lucifer, lichtdrager) had vanwege de Schepper een naam (hoge positie) ontvangen tussen de '*vlammende stenen*'. Hij was '*volmaakt van gestalte, vol van wijsheid en volkomen schoon*'. Hij was aanwezig in (*de 'hof' van*) Eden, waar de mens door de Schepper werd geplaatst om gevormd en toegerust te worden om zijn taak in het onderhouden van al het geschapene te kunnen volbrengen. Allereerst werd de mens gesteld om de '*hof*' te bewaren en verder tot ontwikkeling te brengen.

De engelenvorst Lucifer was door de Schepper overdekt met het mooiste '*edelgesteente*' als weergave van zijn uitnemende begaafdheid. Hij zou in een functie komen om als '*beschuttende cherub*' de mens te dienen (*Ez. 28 'vorst van Tyrus'*). Hij was onberispelijk in zijn functioneren, totdat hij vervuld raakte met onrecht en geweldenarij, eigenschappen die tegengesteld zijn aan de sfeer van leven en licht. Hij

werd vervuld met het *'geweld van de Dood'* en werd daardoor een trawant van de Dood en uitdrager van de duisternis in plaats van Lucifer (lichtdrager in dienst van God (Hebr.2: 14 SV).

Hij kwam door de doelstelling van de Schepper met betrekking tot de mens ten val en werd daardoor verbannen van de *'heilige berg der goden'*. Er kwam scheiding tussen enerzijds rechtvaardigheid, vrede, blijdschap, liefde en waarheid als uitingen van het koninkrijk van licht en leven en anderzijds zonde, onvrede, weerspanning, neerslachtigheid, haat en leugen als uitingen van het koninkrijk van duisternis en dood.

Een deel van de engelenwereld stelde zich onder de leiding van de engelenvorst Lucifer en verzette zich met hem tegen het plan van God, waarin naar Diens bedoeling de **mens** centraal zou staan en een positie verkrijgen, niet als de engelen slechts *bij*, maar zelfs medezittende *in* de troon van God.

Dit deel van de engelen verduisterde daarom geheel en al en werd met Lucifer van haar positie rond de troon van God neergeworpen op het domein van de mens, de natuurlijke wereld. Vanaf de zondeval van de mens opereren deze *'machten der duisternis'* onder leiding van Lucifer (de duivel) op aarde om de mens te misleiden. Door de Heer Jezus tijdens diens rondwandeling op aarde werd de duivel zelfs erkend als de *'overste van de wereld'* (Joh.12: 31; 14: 30; 16: 11).

Na de overwinning van de Heer aan het kruis en Zijn opstanding uit de doden vinden we echter deze titel voor de duivel niet meer terug. Hij wordt nog wel door de apostel Paulus aangeduid als de *'overste van de macht der lucht (de boze geesten in de hemelse gewesten)'* (Ef. 2: 2; 6: 12).

Sinds Zijn overwinning over duivel en Dood is onze Heer Jezus de ware overste van de wereld en wordt ook de *'Overste van de koningen der aarde'* genoemd (Op.1: 5). De *'koningen der aarde'* zijn de *'zonen Gods'*, welke het *'lichaam van Christus'* vormen, deel hebben aan de *'eerste opstanding'* en met de Heer als *'koningen'* heersen tijdens de periode, dat de duivel gebonden is in de afgrond (Op.20: 4-6).

Uiteindelijk zullen de duivel en zijn engelen middels het allesomvattende oordeel belanden in de *'poel des vuurs'* [zie ook de beeldspraak in Jes.14 (*'koning van Babel'*) en Ez. 28 (*'vorst van Tyrus'*)].

- **Tussen zondeval en zondvloed**

Vanaf de zo genoemde 'zondeval' van de mens in de hof van Eden ontwikkelden zich twee lijnen in de geslachten der volken:

- de lijn van de rechtvaardige **Seth** en
- de lijn van de onrechtvaardige **Kain**.

In deze laatstgenoemde lijn komen namen voor als de wrede herdersvorst Lamech, een polygamist (meerdere vrouwen), die zichzelf proclameerde als een wraakzuchtig man. Deze zou een man doden 'om een wond en een knaap om een striem'. Hij zou zichzelf 'zevenenzeventig maal' wreken, erger dan zijn stamvader Kain (Gen.4: 23,24).

In de lijn van Seth echter wordt gesteld, dat men 'de Naam des Heren begon aan te roepen' (Gen.4: 26). In deze lijn vinden we ook de namen van de evangelisten en profeten van de 'prehistorie', **Henoch** en **Noach**. Deze mannen 'wandelden met God'. Ze zetten zich in als profeten voor God, maar ze kregen totaal geen gehoor bij de inmiddels tot miljarden uitgegroeide wereldbevolking ('Zondvloed' van Rhewinkel).

De vanuit de hemelse gewesten opererende zondemachten onder aanvoering van Lucifer verlieten hun door de Schepper aangewezen 'woning' en drongen de 'woningen der mensen' binnen. Ze maakten de mensen tot liefhebbers van zichzelf en brachten ze tot alle mogelijke (tegennatuurlijke) zonden.

De mensheid was ten tijde van Noach volkomen tot slaaf van 'het vlees' geworden (Gen. 6:3). Het 'vlees' ging begeren tegen de 'geest' (vgl Rom.7). Haar zonden waren zo erg en de afval zo wereldwijd, dat de Schepper niet anders kon doen, dan de hele mensheid op de rechtvaardige Noach en zijn acht zielen na, prijsgeven aan de eerder genoemde 'koning van de afgrond', (de) Dood. Deze zou haar moeten bewaren tot het oordeel op de grote dag, waarop de engelen, die haar misleid hadden, zouden worden geoordeeld en uitgeworpen (2Petr.2:4,9, 3:7; Judas: 6).

* *

- **Het zaad in de akker**

In grote lijn beschouwd is de doelstelling van het plan van God niet anders dan het teniet doen of voor eeuwig uitsluiten van de invloed van de Dood. De profeet Jesaja sprak in dat verband over het '*vernietigen van de sluier (= dood), welke alle natiën omsluiert*' en het afwissen van de 'tranen' (verdrukkingen) en de 'smaad' (verachting) voor het volk van God over de hele aarde (Jes.25). Het eeuwige plan van God voltrekt zich temidden van de heerschappij van de Dood.

Dit gegeven gaf de Heer Jezus o.a. weer in de gelijkenis van het '*zaad in de akker*'. Hij stelde daarbij de wereld voor als een akker. Vanaf de verleiding van de mens in de hof van Eden ligt deze akker '*in het boze*' en daarmee onder de claim van de Dood. Zoals het zaad eerst in de donkere grond moet vallen en sterven, zo komt het ware zaad van het Koninkrijk van God, dat het werkelijke leven bevat, in de sfeer van de Dood tot ontkieming. De krachtige **kiem** in het zaad is een beeld van het **Woord van God**, dat door het geloof van de mens in staat is om een oneindige vrucht voort te brengen (Matth.13).

Het **koninkrijk van de Dood** wordt gekenmerkt door een zeker 'planmatige' ontwikkeling, waar dood en duisternis de sfeer bepalen. Deze kenmerken staan haaks op de doelstelling van het koninkrijk van God en eindigen in algehele destructie en verderf.

- **Twee moeders**

Het wereldomspannende netwerk, waarin de '*koning van Babel*' de toon aangeeft, wordt aangeduid als een '**grote stad**', die geestelijk genoemd wordt '**Babylon**'. Als '*koning van Babel*' en '*vorst van Tyrus*' is de gevallen troonengel Lucifer bezig zijn idealen te verwezenlijken. Algemeen wordt aangenomen, dat het hier om een typering van

de duivel gaat. Deze was voorheen een troonengel met de naam Lucifer - lichtdrager (Septuaginta Jes.14: 12). Toen de Schepper de mens tot aanzijn riep als bedoelde 'heer van de schepping', waaraan hij ondergeschikt zou zijn, werd er onrecht in deze troonengel gevonden. Hij werd tot satan (tegenstander) en werd verbannen van de 'berg der goden' en van tussen de 'vlammende stenen' en in het 'dodenrijk' neergeworpen. Hij overlegde bij zichzelf: *'Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het Noorden. Ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen'* .

Dit ideaal tracht de duivel nog steeds in *grote grimmigheid* (vgl Op.12: 12) te realiseren, maar aan hem zal worden bewaarheid: *'Integendeel, in het dodenrijk wordt gij neergeworpen, in het diepste der groeve, enz.* (Jes.14; Ez.28)

Satan wil een rijk stichten, wat in de *'Openbaring van Jezus Christus'* wordt weergegeven als het grote **Babylon**, de *'grote hoer'* en *'moeder van de hoeren'*. Ontrouw aan de door de Schepper van oorsprong af bedoelde ware gemeenschap met de mens, schijn-heiligheid en het zwelgen en zich laten hullen in de rijkdommen van deze wereld en het dronken worden van het bloed der heiligen en der getuigen van Jezus, zijn de kenmerken van deze 'vrouw', welke de wereldkerk symboliseert (naar Op.17).

In deze 'wereldstad' is de gemeente van de Antichrist het aansturend centrum. Van daaruit proclameert de *'zoon des Verderfs'* op occulte wijze het moreel van dit grote Babylon. Haar richtlijnen zijn te beschouwen als het *'evangelie'* van de **Dood (occultisme)**. Deze ogenschijnlijk bevrijdende boodschap zal de uiterlijk godsdienstige mens op subtiele wijze brengen onder de claim van de sinistere vorst Dood, die ook *'Verderf'* genoemd wordt. Ook hier is sprake van 'zoonschap', maar dan van *'zonen des verderfs'*, welke het occultisme in al haar vormen prediken. Hun schijn-evangelie zal de valse kerk ('áárde') vervullen, haar als een sluier bedekken en onbruikbaar maken voor het doel van de Schepper (vgl Jes.25: 7).

Dit *'rijk des Doods'* manifesteert zich in de verleiding van alle volken en alle *'koningen der aarde'* bedrijven 'hoererij' met haar. Babylon is de 'vrouw', die gezeten is op het *beest*, dat *'uit de afgrond'*, het koninkrijk van de Dood, opkomt, dus steeds meer merkbaar wordt op aarde. Vanuit deze sfeer wordt het *'beest uit de aarde'* (de antichrist of 'valse profeet') aangestuurd (Op.13, 17, 18 19 ged.).

Niemand ontkomt aan de invloed van de wereldwijde claim van deze *'vrouw op het beest'* op de economieën van de wereldmachten. Maar ook in godsdienstig opzicht zal het vrijwel onmogelijk zijn om zich te onttrekken aan de invloed van dit grote 'Babylon' van de nieuwe tijd ('New Age').

Deze *'grote stad'* (de 'moeder der hoeren') is de tegenhanger van de *'stad Gods'*, het hemelse Jeruzalem, waarin de ware tempel en gemeente van Jezus Christus als *'zonen Gods'* openbaar wordt uit álle volk, taal en natie' als het resultaat van de prediking van het *enig ware evangelie* ván (niet slechts over) Jezus Christus.

Door de prediking van de 'zonen Gods' verrijst in de hemelen een andere stad, waar werkelijke vrede heerst. Deze wordt in de profetie van de bijbel ook aangegeven

als een *moederstad*, maar dan van allen, die zich in reinheid en heiliging beschikbaar stellen voor het eerder genoemde plan van God. Deze stad wordt het '**hemelse Jeruzalem**' genoemd en binnen haar 'muren' fungeert de '**vrouw des Lams**' (de gemeente van Jezus Christus) als '**tempel**' om uiteindelijk de hele gelovige mensheid tot '**vrouw van God**' te maken, waarin Deze 'alles in allen' zal zijn (Gal.4: 26; 1Cor.15:28).

Samengevat zijn de geestelijke werelden samen het '**koninkrijk der hemelen**' te noemen. Zo spreekt de bijbel over het '**koninkrijk Gods**', het '**(konink)rijk der duisternis**' ('*macht der lucht of hemelse gewesten*') en het **dodenrijk** [(konink)rijk van de Dood]]. Deze sferen vormen nóg samen de hemelen, maar ze zijn reeds goed te onderscheiden. Het plan van God is er op gericht, dat er uiteindelijk maar één koninkrijk overblijft, namelijk het '**Koninkrijk van God**', waarvan onze Heer Jezus de koning is. Dit koninkrijk zal tot in eeuwigheid blijven en gekenmerkt zijn door louter vrede, blijdschap, gerechtigheid, harmonie, waarheid, enz..

- **De hemelse gewesten**

Zoals in de inleiding weergegeven, staan het koninkrijk van God (licht en leven) en het koninkrijk van (de) Dood (duisternis en dood) vanaf de oorsprong van de bijbelse openbaring tegenover elkaar. Tussen deze beide eeuwige uitersten van licht (= leven) en duisternis (= dood) bevinden zich de reeds genoemde '**hemelse gewesten**' als zijnde het strijdperk, waar de strijd tussen enerzijds het koninkrijk Gods en anderzijds het rijk van (de) Dood, wordt uitgevochten.

Als overste van de '*macht der lucht*' ofwel de boze geesten in de hemelse gewesten, wordt in dit verband de duivel genoemd. Tegenover de *legermacht van satan* staan echter de *engelen Gods*, die uitgezonden worden ten dienste van de gelovigen ('hen, die het heil zullen beërven' Hebr.1: 14). Engelen zijn '*dienende geesten*' ten opzichte van de *gelovige mens*. Deze wordt op basis van persoonlijk gebed en door bewust geloof en persoonlijke vervulling met de *Geest van God* aangejord met de '*wapenrusting Gods*' (Ef.6: 10 e.v.). Daardoor wordt de mens geschikt gemaakt voor het Koninkrijk van God (vgl Luk.9: 57-62).

De mens wordt dan ook bewust in deze '*hemelse gewesten*' geplaatst, zoals Jezus na Zijn doop in de heilige *Geest* terstond door de *Geest* in de '*woestijn*' geleid werd om geconfronteerd te worden mét en verzocht te worden dóór de duivel (Marc.1: 12,13). Zo werd in het schaduwbeeld ook de éérste Adam in een bepaalde ontwikkelingsfase bewust in de '*hof van Eden*' geplaatst om geconfronteerd te worden met de werkelijkheid in de wereld der geesten, welke zich toonde in zowel de '*boom des levens*', de '*boom van kennis van goed en kwaad*', de '*slang*' en de Here God (Gen.2: 15; 3: 1-19).

Ook als de profeet Jesaja spreekt over de *woestijn*, waar de *weg des Heren* bereid en een *baan voor onze God* geëffend moet worden' (Jes.25: 3 e.v.), moeten we hier niet denken aan de woestijn van Judea, zoals in de vertaling van de evangelieën wordt gesuggereerd, als zou dáár de Heer verzocht zijn. Zowel de '*hof van Eden*' (let op: hier geldt nog niet de aanduiding paradijs) als de '*woestijn*' zijn schaduwbeelden van het

hemelse strijdgebied, wat de apostel Paulus aanduidt met *'hemelse gewesten'* (Efezebrief).

Zoals de eerste mens in de hof van Eden werd geplaatst, zo wordt de mens-in-Christus in de hemelse gewesten geplaatst en bewust geconfronteerd met de machten in de wereld der geesten. De engelen Gods staan deze mens dan ten dienste in diens geestelijke strijd. Wat deze mens op aarde bindt, zal met behulp van deze engelen in de hemelen gebonden zijn en wat deze mens op aarde ontbindt, zal in de hemelen ontbonden zijn (Matth.16: 19).

Op dit principe berust ook de werking van genezing naar geest, ziel en lichaam. Volgens de lijnen van dit principe wordt door middel van de gelovigen uiteindelijk de hele schepping bevrijd tot de heerlijkheid van de kinderen Gods. De gelovigen hebben volmacht gekregen om op *'slangen en schorpioenen'* te treden en de hele *'legermacht van de vijand'* van haar kracht te beroven (Luk.10: 19; Efeze 6: 10 e.v.).

De *'strijd in de hemelse gewesten'* woedt reeds volop sinds de overwinning van onze Heer aan het kruis en de vervulling van de volgelingen van het Lam met de Geest van God een feit zijn. Deze strijd neemt zelfs steeds meer toe, naarmate de tijd vordert en het Koninkrijk Gods meer en meer gestalte krijgt. Zij duurt voort, totdat alle vijanden van God gemaakt zijn tot een voetbank voor Zijn 'voeten' (= 'lichaam van Christus' op aarde). Van dit 'lichaam' is onze Heer het Hoofd en dit 'lichaam' bestaat geheel uit de genoemde *'zonen Gods'*, op wiens openbaring de zuchtende schepping wacht (Rom.8: 18 e.v.; Hebr. 10: 13).

Als gevolg van de strijd in de hemelse gewesten wordt uiteindelijk niet alleen de duivel en zijn legermacht (de overheden en machten) ontwapend en geworpen in de 'poel des vuurs', maar ook de 'laatste vijand', (de) Dood, van diens kracht beroofd en onvergankelijk leven aan het licht gebracht (1Cor.15: 50 e.v.; Col.2: 15; 2Tim.1: 10; Op.20: 10 en 14).

- ***Voortgaande ontwikkeling***

Het plan van God voltrekt zich tot het glorieuze einde en voor de gelovige mens is het noodzakelijk, zich op de ontwikkelingen daarin te richten. Aan de informatie daarover ligt het niet. De bijbelse profetie ligt open, hoewel verlichting door de Geest van onze God noodzakelijk is, maar ook deze is beschikbaar.

Door middel van deze onuitsprekelijke *'gave Gods'* zijn we in staat de lijnen van het plan van God te ontdekken. Onze persoonlijke verantwoordelijkheid daarin is, dat we de *'oude mens'* met zijn praktijken geheel afleggen en de *'nieuwe mens'* aandoen. Deze wordt steeds meer vernieuwd tot vólle kennis van het doel van de Schepper (Ef.4: 20-24; Col.3: 9,10).

Zo zullen we als ware mens steeds meer het beeld weergeven, dat de Schepper zich in de eeuwigheid voor ogen stelde en waarvan onze Heer Jezus de verpersoonlijking is (Gen.1: 26,27).

De eeuwige Schepper en ware '**God van leven en licht**' is de bron, van waaruit al het goede en volmaakte, wat tot 'leven en godsvrucht' strekt, tevoorschijn komt.

Tegengesteld is (de) Dood de '**god van dood en duisternis**'. Deze wordt op meerdere plaatsen in de bijbel genoemd met verschillende benamingen, zoals:

- 'engel van het verderf' (tijdens het volk Israël in Egypte en in de woestijn)
(bij koning David na de volkstelling)
- 'ruiter op het valse paard' (Openb. 6:8)
- 'koning (engel) van de afgrond (boek 'Openbaring')
- 'beest uit de zee' (eigennamen 'Dood', Abaddon, Apollyon]

.

7. De bestemming van de mens

Onze Heer bad in het zo genoemde 'hogepriesterlijke gebed': 'Vader, verheerlijk uw zoon!' (Joh.17). Dat wil zeggen: laat Uw 'zoon' tot zijn bestemming komen. Het begrip 'zoon' heeft in de openbaring van het plan van God altijd betrekking op de ware mens. De ware mens is de zoon van God! Omgekeerd geldt hetzelfde: De zoon van God is de ware mens!

Het begrip 'zoon van God' betreft allereerst Jezus Christus als de 'eniggeboren' Zoon van God, maar vervolgens geldt het ook voor het gehele 'lichaam van Christus', waarvan Hij het Hoofd is en dat mede vervuld is met dezelfde Geest van God. Dit 'lichaam' bestaat uit degenen, die het Lam volgen, waar Het ook heengaat. Zij worden ook 'zonen Gods' genoemd.

Een grote en algemeen kerkelijk ingeroeste denkfout is het a.h.w. 'onthoofden' van het 'lichaam van Christus' door de Heer Jezus na diens opstanding en hemelvaart als God voor te stellen. Dit 'lichaam' bestaat echter alleen uit mensen, inclusief het Hoofd.

Als ware mens naar Gods bedoeling hoefde onze Heer echter tijdens Zijn leven op aarde het Gode gelijk zijn niet als een roof te achten, omdat Hij door de vervulling met de Geest van God in de '*gestalte naar Gods bedoeling*' was.

Door het Hoofd van dit lichaam tot God te maken en daarmee apart te stellen van Zijn lichaam van mensen, maakt men een fundamentele vergissing. De verheerlijking van de Vader zit juist daarin, dat Hij als de grote Schepper uiteindelijk als de '*Zon der gerechtigheid*' zal stralen temidden van Zijn schepping en als een '*Bruidegom uit Zijn bruidsvertrek*' zal treden, om 'jubelend als een *Held* het pad te lopen' tot voleindiging van Zijn plan (Ps 19:5b en 6).

De totale verlost mensheid zal uiteindelijk als Zijn onberispelijke 'vrouw' naast Hem op Zijn troon zitten, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt (!Cor.15: 28; Ef.3: 23).

Zoals onze Heer Jezus als de Christus het Hoofd is van Zijn lichaam, zo zal onze God uiteindelijk als 'het Hoofd van Christus' staan t.o.v. de totale verlost men(1Cor.11: 3). Dit komt dan overeen met het gegeven: God alles in allen! (1Cor.15: 28).

* *

Schematisch zou de ontwikkeling in het Koninkrijk der hemelen (geestelijke wereld) als volgt kunnen worden voorgesteld:

HET KONINKRIJK DER HEMELEN

<p>Het Koninkrijk van God <-----> Het Rijk van (de) Dood (koning = God en namens Hem Jezus Christus, de Zoon van God (zóón = mens) Koning/ medekoningen (= 'zonen van God')</p>	<p>(koning = Dood/Apollyon) en namens hem de Antichrist, de 'zoon van Verderf' (= mens) heerser en medeheersers (= 'zonen van Verderf')</p>
--	---

De 'lucht' (hemelse gewesten)

<p>rechtvaardigen goede engelen als (dienende geesten)</p>	<p>onrechtvaardigen; boze (heersende) geesten; ('macht der lucht - overste = duivel)</p>
--	--

strijd in de hemelse gewesten (Ef.6)

ontwikkeling van en scheiding tussen:

<p>goed waarheid gerechtigheid heerlijkheid (= leven) openbaring v/d ware Christus verkondiging v/d waarheid wedergeboorte door geloof in het <u>Woord van God</u></p>	<p>kwaad leugen ongerechtigheid (= zonde) verderf (= dood) openbaring v/d antichrist(us) verspreiding van de leugen grote afval van de waarheid door geloof in de <u>leugen</u></p>
---	--

(= in Jezus Christus vlees geworden)
vervulling met de Geest van
God en Jezus de Christus.
openbaring van vele zonen Gods

(wordt vlees in de antichrist)
vervulling met de geest van
Verderf (=Dood) en antichrist
openbaring v/d zonen des Verderfs

oorlog in de hemel

engel Michael <-----> draak (= duivel)
satan '1000 jaar' gebonden in de put v/d afgrond;
uitschakeling antichrist-----> poel des vuurs (= eeuwige dood)
begin van het herstel van de schepping ('tranen' worden gedroogd)
satan voor een korte tijd los -----> misleiding der volken
satan en zijn engelen gegrepen-----> poel des vuur (= eeuwige dood)
het laatste oordeel (Dood en dodenrijk):
Dood en zijn engelen ----- > poel des vuurs (= eeuwige dood)

**!!!!!! HET EINDDOEL: EEN HEEL NIEUW BEGIN!
GOD ALLES IN ALLEN !!!!!!!**

(eeuwige heerlijkheid in het volmaakt functioneren van alle dingen!)

8. Tenslotte

Onze God werkt in fasen. De fase van het zoonschap is momenteel bezig zich te voltooien. De 'Zoon van God' is begonnen in de persoon van de Heer Jezus. Naar de profetie van Jesaja (53: 10) is het 'lichaam van Christus' als het 'zaad' of de 'nakomelingen' van Jezus bezig tot openbaring te komen. De apostel Paulus spreekt in dit verband over het openbaar worden van de 'zonen Gods', waar de hele schepping zuchtend naar verlangt (Rom.8: 19).

De Heer Jezus zelf is het Hoofd van dit 'lichaam' van zonen. Ook dit lichaam is in totaliteit als 'Zoon van God' aan te merken. Middels de inzet van deze totale 'Zoon' zal de totale mensheid van alle tijden bevrijd worden van het juk van de drijver (duivel) en van de claim van de Dood (Jes.9: 3; 14: 4; 1Cor.15: 26, 54, 55).

De tijd van het herstel van alle dingen is ingetreden, ondanks de toenemende duisternis en het toenemende geweld in de wereld. Voor de mens, die gelooft geldt de opwekking en ook de belofte:

'Sta op, wordt verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren zal over u gezien worden. Duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën, maar over u zal de Here opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. Volken zullen opgaan naar uw licht en koningen naar uw stralende opgang' (Jes. 60: 1-3).

Aan het hoofd van de nieuwe mensheid staat dan onze Heer Jezus. Alle dingen zijn aan Hem onderworpen. Hij was als 'de leeuw van Juda' en 'de wortel Davids', de

Overwinnaar en de enige, die het recht had en de waardigheid om *'de boekrol te nemen uit de rechterhand Desgenen, die op de troon zit in de hemel'* (Op.5).

Hij heeft het begin gemaakt in het dragen van de zondes Schuld der wereld, waardoor deze niet tot de ware ontplooiing kon komen. Hij was daardoor in staat de boekrol te openen en haar zegels te verbreken, om zo de ontkenning van het **'geheim van God'** te realiseren.

Alle dingen zijn Hem onderworpen om ze tot volle ontplooiing te brengen. Wanneer dit alles is geschied, onderwerpt zich ook de Zoon na het volbrengen van Zijn taak. Hij geeft Zijn opdracht weer terug aan de Vader, *'uit Wie en tot Wie alle dingen zijn'* (1Cor.15:28).

In het ganse universum klinkt dan weer een herhaling van de juichkreet, die de Heer ook na Zijn overwinning aan het kruis liet horen. Bij het volbrengen van de eerste fase in het herstel, namelijk het dragen en wegnemen van de zonde der wereld, kon Hij uitroepen: *'het is volbracht'* (Joh.19: 30). Dan klinkt echter door de hemelen een duizendvoudige herhaling in volle heerlijkheid:

!!!!!! HET IS VOLBRACHT !!!!!

De dan volgende fase van het plan van God betreft het genoemde gegeven: **'God alles en in allen'**. Dan is de fase van het zoonschap voltooid. De *'vrouw des Lams'* is bevestigd in haar plaats op de troon van het Lam (Op.19: 7). Nu gaat de fase in, waarin de *'vrouw van het Lam'* samen met haar Heer zich als *'bruid van God'* gereed maakt om tot *'vrouw van God'* te worden (Op.21: 9).

Dan zal de grote Schepper zich majestueus verheerlijken in en door de gehele herstellende en geredde mensheid, zoals de vrouw in het reine huwelijk de vrucht van de man voortbrengt. Dan zal de profetie van Jesaja geheel bewaarheid worden:

*'Jubel gij onvruchtbare...
...maak de plaats voor uw tent wijd...
...naar rechts en links zult gij uitbreiden...
...gij zult de schande van uw jeugd vergeten...
...aan de smaad van uw weduwschap niet meer denken...
...want uw Man is uw Maker (Schepper),
HERE der heerscharen is Zijn naam; de Heilige Israëls.
GOD DER GANSE AARDE zal Hij genoemd worden ...
...een kort ogenblik heeft Hij u moeten verlaten,
maar met groot erbarmen heeft Hij u weer opgenomen...
... een ogenblik was Hij voor u verborgen,
...maar met eeuwige goedertierenheid
ontfermt Hij zich over u, uw Losser en Here!
(Jes.54:1-8).*

Dit is het herstel van het volk van God. In dit herstel vindt geen automatisme plaats, evenmin als plotselinge en onwezenlijke veranderingen van sterfelijk in onsterfelijk en van vergankelijk in onvergankelijk.

De vernieuwing van de schepping vindt plaats door het gericht en doelbewust onttrekken van de dingen aan de claim van de Dood middels de genoemde strijd in de hemelse gewesten. Dit geldt voor het persoonlijk leven van de christen in het zich meer en meer heiligen en beschikbaar stellen voor het doel van God en ook voor elk tot christen geworden mens vanwege het gehoor geven aan het gepredikte 'evangelie van Jezus Christus', dat de hele wereld zal vervullen, wanneer de duivel eenmaal gebonden zal zijn (Op. 20).

Echter daar blijft het niet bij, want ook de 'overige doden' zullen allen 'levend gemaakt' worden, wanneer de tijd van het 'laatste oordeel' gekomen is. Alle 'tranen' zullen worden gewist en zelfs de 'overige schepping' zal door middel van de ware mens tot volle functie voor onze God gebracht worden.

Uiteindelijk zal er alleen maar sprake zijn van 'licht en leven', omdat 'dood en duisternis' voor eeuwig zijn uitgebannen uit de schepping van God.

* *

DEEL II
De ontsluiting van
HET GEHEIM VAN GOD

(over de eeuwige bestemming van de mens)

1. Inleiding

In 1988 verscheen van mijn hand een brochure met bovenstaande titel. Deze werd uitgegeven door het blad 'Levend Geloof'. Het leek me goed om de inhoud van deze brochure met de nodige aanpassingen, als zelfstandig onderdeel op te nemen in deze brochure *'Het evangelie van het Koninkrijk'*.

Als uitgangspunten heb ik ook hiervoor en uiteraard voor de aanvulling teksten en gedeelten uit het Oude en Nieuwe Testament van de bijbel genomen. Bij de opzet heb ik gekozen voor de omschrijving van een aantal kernpunten, die het 'geheim van God' markeren. Deze kernpunten zijn terug te vinden in de aangegeven bijbelgedeelten. Hopelijk zijn ook de dingen, welke in dit onderdeel naar voren komen, een bijdrage tot een dieper inzicht in de bedoeling van onze God, de Vader van onze Heer Jezus Christus.

Vanuit de overtuiging, dat het volk van God een heerlijke toekomst tegemoet gaat, meen ik dat het vanwege toenemende druk en misleiding in de geestelijke wereld nodig is, dat kinderen Gods zich laten toerusten tot een volledig inzicht in het doel van de Schepper, welke in het zich openbarende 'lichaam van Christus' als de enig ware gemeente bezig is alle dingen nieuw te maken.

Ik schreef deze herziening van dit onderdeel, omdat de inzichten t.a.v. de ontwikkelingen in de geestelijke wereld en met name de komst van het Koninkrijk van onze God zijn toegenomen en meer dan ooit actueel zijn.

In deze versie heb ik daarom aanvullende inzichten verwerkt. Het geheel zal daardoor hopelijk meer kunnen dienen tot hulpmiddel voor allen, die zich in de dingen van het Koninkrijk Gods willen verdiepen. Dit ter navolging van onze Heer Jezus, die dit al op jeugdige leeftijd liet blijken.

De ontsluiting van HET GEHEIM VAN GOD betreft in diepe zin de **eeuwige bestemming van de mens**. Als uitgangspunten hiervoor en uiteraard voor de gepleegde aanvullingen heb ik teksten en gedeelten uit het Oude en Nieuwe Testament van de bijbel genomen. Daarbij volg ik een aantal kernpunten, die het 'geheim van God' markeren. Deze kernpunten zijn terug te vinden in de aangegeven bijbelgedeelten. De dingen, welke in dit onderdeel op schrift gesteld zijn, zijn met name bedoeld om een bijdrage te leveren tot een dieper inzicht in het voornemen van onze God, die de Vader is van onze Heer Jezus Christus.

De inzichten t.a.v. de ontwikkelingen in de geestelijke wereld en met name de komst van het Koninkrijk van onze God zijn enorm toegenomen en meer dan ooit actueel. In deze uitgave heb ik daarom deze aanvullende inzichten verwerkt. Het geheel zal daardoor hopelijk meer kunnen dienen tot hulpmiddel voor allen, die zich in de dingen van het Koninkrijk Gods willen verdiepen. Dit ter navolging van onze Heer Jezus, die dit al op jeugdige leeftijd liet blijken.

Het woord 'geheim' of 'verborgenheid' komt in de bijbel veelvuldig voor. De Heer Jezus sprak over de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen. Deze zouden voor 'wijzen en verstandigen' verborgen blijven, maar aan 'kinderen' geopenbaard worden

naar het welbehagen van de Vader in de hemel (Matth. 11:25,26). De Heer zelf verborg deze geheimen in gelijkenissen, om daardoor de 'kinderen van het geloof' inzicht te verschaffen, terwijl dit juist voorbij zou gaan aan degenen, welke menen op eigen inzicht te kunnen vertrouwen (Matth. 13: 10-17).

De apostel Paulus schreef een groot gedeelte van het Nieuwe Testament van de bijbel. Hij had inzicht gekregen in het geheim van God, dat allereerst in de openbaring van Jezus de Christus als enkele persoon gestalte kreeg, maar zich in vervolg daarop zal manifesteren in de openbaring van het '**lichaam van Christus**', waarvan de Heer Jezus het Hoofd is, maar wat verder uit talrijke leden bestaat. Ook deze openbaring, waar de hele schepping met zuchtend verlangen naar uitzielt, zal weer een vervolg hebben, wanneer de volheid van God zich in een hele mensheid zal laten zien en van daaruit in de hele schepping.

De openbaring of (weder)komst van Jezus Christus, waarvan in de profetie van de bijbel wordt gewaagd, houdt dus veel meer in, dan wat vele christenen verwachten. Het is zeker niet een al of niet zichtbare verschijning van de persoon van de Heer aan de aardse hemelboog op een wolk van waterdamp. Als de Heer zich openbaart, dan is dat veelvuldig meer in en door de Zijnen, dan dat Hijzelf zich aan hen of anderen vertoont. De openbaring van de Heer betreft allen, die tot Zijn geestelijk lichaam behoren. Zij zijn door innerlijke wedergeboorte als gevolg van gehoorzaamheid aan het Woord van God en voortgaande vernieuwing door de vervulling met de heilige Geest van God 'opgetrokken' in de hemel. Van daar uit zullen ze als 'wolk(en) van getuigen' samen met hun Heer en Hoofd verschijnen in heerlijkheid, tot verlossing, heil en herstel van de zuchtende schepping.

Terwille van deze 'vereniging met Hem' (S.V.: toevergadering tot Hem) is het nodig, het verstand niet te verliezen, noch in onrust te geraken in de tijd, waarin ook de 'zoon van Verderf', de zo genoemde Antichrist, gereed staat zich te openbaren. Hij is bezig zich in mensen, welke naar de bedoeling van de Schepper een '*tempel Gods*' zouden moeten zijn, te vertonen om als een god aanbeden te worden (2Thess. 2:1- 4).

De apostel Paulus sprak en schreef over '*de openbaring van het geheimenis, eeuwenlang verzwegen, maar thans geopenbaard..... tot bewerking van **gehoorzaamheid des geloofs** en daartoe, dus met dat doel, bekend gemaakt onder alle volken*' (Rom. 16: 26,27).

* *

2. De kiem der volmaaktheid

De mens maakt deel uit van de schepping van hemel en aarde en heeft daarin een centrale plaats. Dat geldt voor de eerste schepping (kosmos), waar de bijbel mee begint, maar dat geldt net zo goed voor de herschepping, waar de boodschap van de bijbel mee afsluit.

In de eerste schepping zit de 'kiem' van de nieuwe schepping verborgen. Zo heeft de Schepper het gewild en bedacht. Aan dat principe heeft de zo genoemde *zondeval* van het eerste mensenpaar, welke onder invloed van de duivel plaats vond, niets aan kunnen veranderen. De eerste schepping is geworden als een zaad, dat in de grond valt en sterft om daarna vrucht voort te brengen. Die vrucht is in dit geval de nieuwe, eeuwigdurende schepping, welke als een *perpetuum mobile* nimmer zal stagneren in haar ontwikkeling.

Naar de heerlijkheid van deze nieuwe schepping groeien wij als gelovigen toe. Ook wij komen echter in uiterlijke zin door bewuste keuzes in ons leven net als een zaad in een stervensproces terecht vanwege de verdrukkingen door de boze geesten. Deze haten de waarheid, welke door de Schepper bepaald is en zich heeft gemanifesteerd in de persoon van Jezus (de) Christus.

De Heer Jezus heeft zichzelf als dé Mens beschikbaar gesteld voor de Vader in de hemel om de *zonde der wereld* weg te nemen. Jezus onderging op aarde de vloek van de kruisdood en daarmee de verlatenheid door God. In de hemel (de onzichtbare wereld) echter kwam Hij als overwinnaar over de duivel en de Dood uit deze voor ons niet te bevatten strijd tevoorschijn. Daarom is Hij uitermate verhoogd en de Vader heeft Hem het gehele oordeel over goed en kwaad in handen gegeven.

Ondanks de verdrukkingen voor onze uiterlijke mens hoeven wij de moed daarom niet te verliezen. We mogen weten dat al vervalt onze uiterlijke mens op deze wijze, onze innerlijke van dag tot dag vernieuwd wordt. Deze nieuwe mens behoort immers bij de nieuwe schepping?

De verdrukking van een ogenblik (vergelijk het zaad, dat in de grond valt en sterft) doet daaraan niets af, maar werkt in feite mee aan de vorming van een voor ons alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, omdat we niet zien op het zichtbare en tijdelijke, maar op het onzichtbare en eeuwige (2Cor.4:16,17).

De eerste schepping was (en is) volmaakt, omdat ze in zich draagt de kiem van de nieuwe schepping. Dit principe vinden we in de natuur om ons heen als beeld vele malen en in ontelbare variaties terug.

In het zaad, dat in de grond valt en sterft, zit de levenskiem, waaruit het nieuwe leven tevoorschijn komt.

Dit nieuwe leven overtreft in haar bloeiende en vruchtdragende schoonheid vele malen de zaadkorrel of bloembol, die in de aarde gebracht werd om de nieuwe plant tevoorschijn te brengen.

De Heer Jezus vergeleek zichzelf ook met 'een graankorrel, die moest sterven om veel vrucht voort te brengen' (Joh.12:24). Zijn geboorte als 'zoon des mensen' was uit Maria, maar Hij werd verwekt door de 'kracht des Allerhoogsten' en was daarom ook 'Zoon van God' (Luk.1:35). Hij was de door God bedoelde 'levenskiem' in de eerste schepping om de nieuwe mensheid als kern van de nieuwe schepping tevoorschijn te brengen.

Aangaande deze levenskiem profeteerde de Here God al direct na de zondeval van het eerste mensenpaar. De Schepper sprak over 'het zaad van de vrouw', dat de 'kop van de slang' zou vermorzelen (Gen.3:15). De uitspraken van Jezus: 'eer Abraham was, ben Ik' (Joh.8:58) en: Vader, verheerlijk Mij met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was' (Joh.17:5), zijn in dit verband te begrijpen.

De eerste mensheid, Adam en zijn gehele nageslacht, werd en wordt nog steeds gevormd uit 'stof der aarde' (de elementaire deeltjes waaruit de materie in ontelbare variaties is samengesteld) en behoort daar dus toe (Gen. 2:7). Zij is 'uit de aarde en stoffelijk' (1Cor.15:47). De Schepper 'blies levensadem in zijn neus', anders gezegd: bracht de levenskiem daarin, zodat ondanks de zondeval de nieuwe, door de Schepper van oorsprong bedoelde mens daaruit tevoorschijn zou kunnen komen.

Deze nieuwe mensheid, die ontstaat uit deze levenskiem, is 'uit God geboren' door geloof in Jezus Christus. De Heer Jezus is het Hoofd van deze mensheid. Hij wordt daarom de laatste Adam genoemd, wiens 'nageslacht' in de hemel wordt geboren en daar ook haar wandel heeft.

In de levenskiem van de nieuwe schepping, waarin onze Heer centraal staat, bevindt zich 'al de volheid van God'. Door geloof in Jezus Christus hebben wij namelijk ook deze volheid ontvangen (Col.2: 9,10).

In ons innerlijk bevindt zich de kiem, waaruit de volkomenheid zich kan ontwikkelen tot heerlijkheid van onze God. Zalig degene, die deze mogelijkheid aangrijpt en zijn/ haar hoop en geloof op God richt.

* *

3. De ontwikkeling der volmaaktheid

De mens maakt deel uit van de schepping van hemel en aarde en heeft daarin een centrale plaats. Dat geldt voor de eerste schepping (kosmos), waar de bijbel mee begint, maar dat geldt net zo goed voor de herschepping, waar de boodschap van de bijbel mee afsluit.

In de eerste schepping zit de 'kiem' van de nieuwe schepping verborgen. Zo heeft de Schepper het gewild en bedacht. Daar heeft de zo genoemde *zondeval* van het eerste mensenpaar, welke onder invloed van de duivel plaats vond, niets aan kunnen veranderen. De eerste schepping is geworden als een zaad, dat in de grond valt en sterft om daarna vrucht voort te brengen. Die vrucht is in dit geval de nieuwe, eeuwigdurende schepping, welke als een perpetuum mobile nimmer zal stagneren in haar ontwikkeling.

Als gelovigen groeien wij naar de heerlijkheid van deze nieuwe schepping toe. Ook wij komen echter in uiterlijke zin door bewuste keuzes in ons leven net als een zaad in een stervensproces terecht vanwege de verdrukkingen door de boze geesten. Deze haten de waarheid, welke door de Schepper bepaald is en zich heeft gemanifesteerd in de persoon van Jezus (de) Christus.

Deze heeft zichzelf als dé Mens beschikbaar gesteld voor de Vader in de hemel om de *zonde der wereld* weg te nemen. Jezus onderging op aarde de vloek van de kruisdood en daarmee de verlatenheid door God. In de hemel (de onzichtbare wereld) echter kwam Hij als overwinnaar over de duivel en de Dood uit deze voor ons niet te bevatten strijd tevoorschijn. Daarom is Hij uitermate verhoogd en de Vader heeft Hem het gehele oordeel over goed en kwaad in handen gegeven.

Ondanks de verdrukkingen voor onze uiterlijke mens hoeven wij de moed daarom niet te verliezen. We mogen weten dat al vervalt onze uiterlijke mens op deze wijze, onze innerlijke van dag tot dag vernieuwd wordt. Deze nieuwe mens behoort immers bij de nieuwe schepping? De verdrukking van een ogenblik (vergelijk het zaad, dat in de grond valt en sterft) doet daaraan niets af, maar werkt in feite mee aan de vorming van een voor ons alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, omdat we niet zien op het zichtbare en tijdelijke, maar op het onzichtbare en eeuwige (2Cor.4:16,17).

De eerste schepping was (en is) volmaakt, omdat ze in zich draagt de kiem van de nieuwe schepping. Dit principe vinden we in de natuur om ons heen als beeld vele malen en in ontelbare variaties terug.

In het zaad, dat in de grond valt en sterft, zit de levenskiem, waaruit het nieuwe leven tevoorschijn komt. Dit nieuwe leven overtreft in haar bloeiende en vruchtdragende schoonheid vele malen de zaadkorrel of bloembol, die in de aarde gebracht werd om de nieuwe plant tevoorschijn te brengen.

De Heer Jezus vergeleek ook zichzelf met 'een graankorrel, die moest sterven om veel vrucht voort te brengen' (Joh.12: 24). Zijn geboorte als 'zoon des mensen' was uit Maria, maar Hij werd verwekt door de kracht des Allerhoogsten en was daarom ook 'Zoon van God' (Luk.1: 35). Hij was de door God bedoelde 'levenskiem' in de eerste

schepping om de nieuwe mensheid als kern van de nieuwe schepping tevoorschijn te brengen.

Aangaande deze levenskiem profeteerde de Here God al direct na de zondeval van het eerste mensenpaar. De Schepper sprak over 'het zaad van de vrouw', dat de 'kop van de slang' zou vermorzelen (Gen.3: 15). De uitspraken van Jezus: 'eer Abraham was, ben Ik' (Joh.8: 58) en: Vader, verheerlijk Mij met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was' (Joh.17: 5), zijn in dit verband te begrijpen.

De eerste mensheid, Adam en zijn gehele nageslacht, werd en wordt nog steeds gevormd uit 'stof der aarde' en behoort daar dus toe (Gen. 2:7). Zij is 'uit de aarde en stoffelijk' (1Cor.15:47). De Schepper 'blies levensadem in zijn neus', anders gezegd: bracht de levenskiem daarin, zodat ondanks de zondeval de nieuwe, door de Schepper van oorsprong bedoelde mens daaruit tevoorschijn zou kunnen komen. Deze nieuwe mensheid, die ontstaat uit deze levenskiem, is 'uit God geboren' door geloof in Jezus Christus. De Heer Jezus is het Hoofd van deze mensheid. Hij wordt daarom de laatste Adam genoemd, wiens 'nageslacht' in de hemel wordt geboren en daar ook haar wandel heeft.

In de levenskiem van de nieuwe schepping, waarin onze Heer centraal staat, bevindt zich 'al de volheid van God'. Door geloof in Jezus Christus hebben wij namelijk ook deze volheid ontvangen (Col.2: 9,10).

De opdracht voor de mens is bezig zijn met de dingen van de Vader in de hemel. Dat beseft Jezus al, toen hij nog maar een jongen van 12 jaren was (Luk. 2:49). Wanneer de mens zich alleen maar bezig houdt met de dingen van deze wereld, dan is hij 'dood' en ongeschikt voor het koninkrijk van God. Deze wereld ligt immers in het boze, d.w.z. dat de overste van deze wereld, hoewel hij al reeds geoordeeld is (Joh. 16 :11), haar nog steeds beïnvloedt.

Op vaak heel subtiele wijze inspireert de duivel de mens en leidt deze af van zijn doel en bestemming. Deze is immers, dat hij op de juiste wijze zou heersen over de bezielde en onbezielde schepping (Gen. 1:28; 2:15).

Zonder 'wederom geboren' te zijn is de mens niet in staat zich op de juiste wijze te richten op zijn hemelse roeping. Het wedergeboorteproces begint met gehoorzaamheid aan de geopenbaarde wil van God, zoals in de bijbel weergegeven, waarbij persoonlijk geloof in Jezus Christus centraal staat.

Eerst is er de noodzaak van het 'ontwaken uit de slaap'. Ontwaken = de dingen in het licht bezien, zodat de ware aard en betekenis daarvan duidelijk wordt. Daarop volgt het ontmaskeren van de onvruchtbare werken der duisternis, die heimelijk en subtiel de mens doen insluimeren. De mens moet 'opstaan van tussen de doden uit', dus zich met eigen inzet losmaken van de claim van de duisternis en een gerichte wandel in het licht. Hierdoor komt de mens in de sfeer van louter goedheid, gerechtigheid en waarheid, terwijl hij zich steeds meer bezig houdt met wat de Heer wil. Het gevolg daarvan is, dat 'Christus over deze mens gaat 'lichten', zodat hij vervuld wordt met de Geest van God (Efeze 5:14).

Niet altijd is de mens zonder de hulp van anderen in staat om in zijn innerlijk leven orde op zaken te stellen. Vaak is hij (of zij) door een al of niet zelf gezocht levenspatroon gebonden en onmachtig om deze banden te verbreken. Daarom is het nodig dat de mens samen met anderen optrekt om tot het doel van God met zijn of haar leven te komen.

De bevrijding tot een vruchtbaar leven voor God begint allereerst in de mens zelf. Deze moet beginnen in te zien in welke vruchteloze situatie hij verkeert, als hij zonder Christus, zonder hoop en zonder God in deze wereld leeft, vaak door eigen toedoen (Ef.2: 12).

Een voorbeeld in de bijbel is in dit verband de gelijkenis van de Heer Jezus over de zo genoemde 'verloren zoon' (Luk.15). Deze had het van de Vader verkregen vermogen in een leven van overdaad verkwist, zodat hij op een leefniveau kwam, waarin hij begeerde zich te kunnen voeden met de 'schillen van de varkens', die hij moest hoeden of beter gezegd 'over wie hij moest heersen'. Zo werd ook Kain door de Here God gewaarschuwd voor de 'zonde(macht), die als een belager aan de deur van zijn hart lag' en begeerde om over hem te heersen. Het moest echter net andersom zijn (vgl Gen.3: 7): ... **'over wie gij moet heersen'**.

Pas toen de 'verloren zoon' tot zichzelf kwam en zich met berouw in beweging zette op weg naar 'het huis van de Vader', begon het herstel naar het niveau, dat zijn Vader voor hem had bedoeld.

De Vader in de hemel ziet het 'hart' van de mens aan (1Sam. 16:7; Joh.7: 24). Hij ziet reeds 'van verre' het verlangen van de mens om in de lijn van de Schepper zich te ontwikkelen naar het goddelijk niveau. Hierbij past 'het beste kleed', een 'ring aan de hand' en 'schoenen aan de voeten'.

Bij deze positie past ook 'het gemeste kalf' en het 'feestmaal'. Er is immers sprake van de tegenstelling 'dood' (is onvruchtbaarheid) en 'leven' (is vruchtbaarheid), tussen 'verloren zijn' en 'gevonden worden' met betrekking tot het doel van God.

De profeet Jesaja profeteerde over het 'los maken van de boeien der goddeloosheid' en het ontbinden van de 'banden van het juk'; het 'vrijlaten van verdrukten' en het verbreken van elk juk'. Het gevolg hiervan is, dat voor de mens 'het licht zal doorbreken als de dageraad', dat de opgelopen 'wonden' zich zullen sluiten, dat het 'heil' (genezing en herstel) vóór de mens zal uitgaan en de 'heerlijkheid des Heren' zijn achterhoede zal zijn (Jes. 58).

Tegenover de 'band der goddeloosheid' staat de 'band der volmaaktheid'.

Dit is de *liefde*, welke als een gordel de 'werken des lichts' omsluit. Deze werken bestaan uit 'innerlijke ontferming, louter goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld, verdraagzaamheid, vergevingsgezindheid, dankbaarheid en innerlijke vrede. Deze werken moet de mens aandoen, terwijl hij moet 'afleggen de werken der duisternis' (Rom.13: 12).

Bij de ontwikkeling der volmaaktheid hoort vooral het 'woord van Christus'. Dit is een zeer belangrijke schakel voor de innerlijke mens om niet alleen zichzelf, maar ook

de ander 'in alle wijsheid te leren en zo nodig terecht te wijzen' (op het rechte pad te houden).

Zo zal de volmaaktheid zich als een bloem uit de kiem ontwikkelen en is er alle reden om *God* dank te brengen naar de innerlijke mens, zich uitend 'in psalmen, lofzangen en geestesliederen (zingen in nieuwe tongen). Dit alles in de Naam van de Here Jezus, door wie wij dank brengen aan *God* de Vader (Col. 3: 12-17).

* *

4. Het doel der volmaaktheid

Een belangrijk uitgangspunt in de openbaring van God aan de mens is: *'alleen door geloof zal de mens leven'*. Het geloof is *'uit het horen en het horen door het Woord van Christus'*, dat is het evangelie der behoudenis (Rom. 10: 17). De Heer Jezus zei van zichzelf, dat Hij het *'brood des levens'* was, dat uit de hemel is neergedaald om aan de wereld het leven te geven (Joh. 6).

Het is de mens eigen om te zoeken naar de oorsprong en het doel van het leven. Vele middelen, die hem door ontwikkeling van kennis en technische mogelijkheden ten dienste staan, zijn daarop gericht. Het bestaan van God als Schepper, *'uit Wie, door Wie en tot Wie alle dingen zijn'* (Rom. 11: 36) wordt daarbij maar al te vaak gelochend.

Toch is het juist een door God gekozen uitgangspunt, om door de *'dwaasheid van de prediking'* van het evangelie van Jezus Christus *'de wijsheid der wereld'* te beschamen en te redden degenen, die geloven (1Cor. 1: 21).

Het is goed bezig te zijn met het doel van God. Dat is namelijk ook het doel voor de mens, die daardoor in de juiste verhouding komt met de hele schepping, waar hij deel van uitmaakt. Elk ander streven van de mens mondt uit in dood en ondergang, dus buiten het *'Koninkrijk van God'*.

Bij de schepping van de eerste dingen, die voorbijgaan, ontving de mens opdracht van de Schepper om onder Zijn zegen vruchtbaar te zijn en talrijk te worden op de aarde (Gen. 1: 28). De mens zou de aarde moeten *'vervullen'* om haar tot volle functie te brengen voor het doel van de Schepper. Ook zou hij haar moeten *'onderwerpen'*, dus dienstbaar maken aan de ontwikkeling van de mens als *'beeld van Zijn Schepper'*.

Bij de ontwikkeling van de nieuwe schepping is het in feite niet anders. Ook daarbij schakelt God de mens volledig in. Net als de mens bij de eerste schepping is deze ook in de nieuwe schepping daarmee een harmonisch geheel. In de nieuwe schepping wordt dan pas ten volle duidelijk wat het betekent *'beeld van de Schepper'* te zijn. God is Geest en dus heeft het beeld van de Schepper zijn niets te maken met het *uiterlijk* lichaam, zoals wij dat nu hebben. Het *'beeld van de Schepper'* zijn betreft de *innerlijke* mens. Daarin zijn we nu, ook als gelovigen, die reeds de heilige Geest als eerste gave hebben ontvangen, nog niet ten volle *'beeld van de Schepper'*.

Slechts onze Heer Jezus heeft bewezen dit beeld volkomen weer te geven. Hierom gaf de Vader in de hemel reeds tijdens Zijn wandel op aarde meermalen getuigenis: *'deze is Mijn geliefde Zoon'*. De aanduiding Zoon heeft altijd op de mens betrekking. De Heer Jezus was en is als Mens de eniggeboren *'Zoon van God'*. Hij heeft dat bewezen door Zijn overwinning over de Dood. *'Naar de Geest der heiligheid heeft Hij door Zijn opstanding van tussen de doden uit bewezen Gods Zoon te zijn in kracht'* (Rom.1: 4).

De Geest van God, welke door Jezus de Christus wordt uitgestort, wordt ook de *'Geest van het Zoonschap'* genoemd (Rom. 8: 15).

In de eerste schepping ontwikkelt zich de mens innerlijk tot een *'levende ziel'* als één geheel met deze zichtbare schepping en beeld van de *éérste* Adam. In de nieuwe schepping echter ontwikkelt zich vanuit de wedergeboorte en vervulling met Gods Geest

de innerlijke mens tot een *'levendmakende geest'* als beeld van de hemelse Adam en is daarmee het beeld van de Schepper, zoals Deze dat vanaf de oorsprong bedoelt (1Cor. 15: 45, 49). In deze *'belichaming'*, waarvan de Heer Jezus ons na Zijn opstanding enigszins een voorstelling geeft, zal onze God uiteindelijk *'alles in allen'* zijn (1Cor. 15:28). *'Alles'* wil dan zeggen het onbeperkt functioneren met alle scheppende en levend makende mogelijkheden.

* *

5. God maakt alle dingen nieuw

De apostel Johannes zag in de visioenen, die Hij te zien kreeg op het eiland Patmos 'een nieuwe hemel en een nieuwe aarde'. 'De eerste hemel en aarde waren voorbijgegaan en de zee was niet meer'. Johannes zag in het hemelse troon gezicht, dat Degene, die op de troon gezeten was, zei: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw'..... 'Ik ben de Alpha en de Omega, het begin en het einde' (Openb. 21:5-6).

Ook Jesaja, één van de grote profeten van de Oude Bedeling, profeteerde daar al van , toen hij het woord van de Almachtige sprak: 'Want zie, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, aan wat vroeger was, zal niet meer gedacht worden, het zal niemand in de zin komen (Jes. 65:17). Dat dit nieuwe uit het oude tevoorschijn zou komen, profeteerde hij al eerder: 'Druppelt hemelen van boven en laten de wolken gerechtigheid doen neerstromen; de aarde opene zich, opdat het heil ontluike en zij daarbij gerechtigheid doet uitspruiten; Ik de Here heb dit gesproken (Jes. 45:8).

Het is dwaas om het begrip 'hemel' toe te passen op een al bij voorbaat voor eeuwig vaststaande 'woonplaats' van eeuwige gelukzaligheid voor de gelovige mens, vergelijkbaar met de aarde als tijdelijke woonplaats. Er is immers sprake van een *nieuwe hemel en een nieuwe aarde, een nieuwe mens, een nieuw Israël*, kortom een *nieuwe schepping*, Als de Schepper zegt: 'Ik maak alle dingen nieuw', dan is het nieuw! Met mogelijkheden, die er in de eerste schepping niet uitkwamen, hoewel ze in de kiem wel aanwezig waren.

Belangrijk is, dat wedergeboren en Geestgedoopte christenen zich niet evenzo vastbijten in de structuren van de eerste schepping, waar ze in natuurlijk opzicht nog voluit deel van uitmaken. In Hebrreeën 12 vers 1 tot en met 3 staat het zó: *'Laten we afleggen alle last en zonde, die ons zo licht in de weg staat en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt. Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus, de Leidsman en Voleinder van ons geloof'*.

Jezus wist, dat Hij de levenskiem was, van waaruit en door wie de hele nieuwe schepping zou functioneren naar het eeuwige plan van God. Vanwege deze vreugde en dit vooruitzicht nam Hij het kruis op zich, de schande niet achtende. Hij heeft overwonnen en is gezeten op zijn rechtmatige troon, ter rechterzijde van de grote Schepper aller dingen.

Voor ons geldt de opdracht: 'vestig uw aandacht op Hem en verslap niet door matheid van ziel'. Anders gezegd: blijf niet staan in de teleurstelling van het verleden, vanwege alles, wat er nog aan tegengestelde ervaringen naar je gekomen is, al is het nog zo recent. Blijf je oog richten op datgene, wat God bezig is te bewerken en verheug je daarin, dat je een medewerker van Hem mag zijn in het bereiken van Zijn doel. De Heer Jezus zei het zo: 'wie achterom ziet, is niet geschikt voor het Koninkrijk van God' (...) en de apostel Paulus stelde voor zichzelf en daarmee als voorbeeld voor ons allen: vergeet wat achter je ligt en strek je uit naar wat vóór je ligt en jaag naar de prijs der roeping vanwege God (...).

.

6. De ontsluiting van het geheim van God

Voor veel doorgaans 'bijbelgetrouwe' christenen is het wezen (van) God een groot mysterie, dat nimmer inzichtelijk zal zijn voor de al of niet gelovige mens. Toch schreef de in het vorige hoofdstuk genoemde apostel Paulus van zichzelf en andere predikers van het evangelie van Jezus Christus, dat aan hen 'het beheer van de geheimenissen van God' werd toevertrouwd (1Cor.4:1).

Goede en betrouwbare beheerders hebben inzicht nodig in datgene, wat ze moeten beheren, anders leidt dit beheer tot wanorde en kwade praktijk. De tragedie van het 'christendom' is, dat haar leiders het ware inzicht in het plan van God zijn kwijtgeraakt en daardoor zijn zeer velen wel godsdienstig, soms tot in het extreme, echter zonder enige persoonlijke zekerheid van behoud.

Vanaf het begin is het doel van God met betrekking tot de mens en de hele schepping, dat deze volmaakt zouden zijn en tot elk goed werk volkomen toegerust (1Tim.3:17). Toen de Schepper bezig was om alle dingen vorm en plaats te geven, beoordeelde Hij ze als (zeer) goed (Gen.1: 31).

Toch was de eerste schepping in haar volmaakte vorm niet datgene, wat de Schepper in uiteindelijke vorm en mogelijkheden voor ogen had en ook zal bewerken. Al in de eeuwigheid sprak God tijdens de vorming en ordening van de zichtbare dingen: 'laat ons mensen maken naar ons beeld en als onze gelijkenis', opdat zij heersen.....'. Aansluitend volgt dan: 'naar Gods beeld schiep Hij hen, man en vrouw schiep Hij hen.....' (Gen.1: 26,27).

Het begrip heersen naar het Goddelijk beeld heeft hier niet de betekenis van **overheersen**, maar **beheersen** in de meest positieve zin.

In de schepping van de mens als 'man en vrouw' zit op zich een diep geheim verborgen. Hierover zei Paulus: 'Dit geheim is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en de Gemeente' (Ef. 5: 32).

De Heer Jezus haalde dit goddelijk geheim aan in Zijn opstelling ten aanzien van het huwelijk en de door mensen bedachte echtscheiding: '... zij zullen tot één vlees zijn.... niet meer twee, maar één vlees, zoals God het samengevoegd heeft.....' (Matth.19: 4-6).

Een 'groot geheim' betekent niet, dat er sprake is van een ondoorgrondelijke zaak, maar dat het van alles omvattende betekenis is in de doelstelling van de Schepper. Het geheim van de schepping, zoals wij die kennen vanuit de beschrijving in de eerste hoofdstukken van de bijbel, ligt daarin, dat God dit 'éérste gaat opheffen om het twééde daarvoor in de plaats te geven.

Dit belangrijk principe in de ontwikkeling van het zo genoemde 'Goddelijk voornemen' komt ook terug in o.a. de offerdienst aan de ware God. In de brief van Paulus aan de Hebreëen is wat dit betreft herhaaldelijk sprake van schaduw en werkelijkheid. De schepping van de zichtbare dingen is te vergelijken met de zichtbare offers, de uiterlijke priesterdienst met haar aardse hogepriester, de aardse tabernakel, de wetgeving van Mozes, het aardse volk Israël enz. Dit alles valt echter onder het begrip

éérste of wel **schaduw** en heeft alleen haar waarde in verband met het daar nauw mee verweven **twééde**, wat de **werkelijkheid** aangeeft, nl:

hemelse (geestelijke) offers op een altaar in een hemelse tempel met een hemels priesterschap en een hemelse Hogepriester, een hemels volk van God, enz.

Van alles wat valt onder het begrip eerste, ook onze aardse vormen van eredienst met de daarbij horende of ingestelde ceremoniën, moeten we beseffen, dat ze éénmaal zullen moeten overgaan in het tweede, om haar werkelijke waarde te bepalen. Het éérste wordt opgeheven, d.w.z. kan niet blijven bestaan naast het tweede. Waar de werkelijkheid gaat komen, is de schaduw verdwenen. Een aandachtig lezen van de genoemde brief van Paulus aan de Hebreëën kan hierin veel ophelderen en raad ik daarom heel erg aan.

De **éérste** schepping is daarom beslist niet op een mislukking uitgedraaid, gezien de zéér goede uitgangspunten. Alvorens ze zal verdwijnen, d.w.z. zal ophouden maatgevend te zijn, zal er eerst uitkomen, wat er naar de wil en bedoeling van de Schepper uit moet komen, namelijk de volheid van Goddelijke heerlijkheid. Het zaad hiervoor is gezaaid en het is in volle heerlijkheid ontloken. Reeds is het bezig volle vrucht te dragen voor God en ook deze vrucht is bezig te rijpen. Ze komt los van het kaf, dat in dit rijpingsproces zal uitgezift en prijsgegeven zal worden.

In de lijn van het Goddelijk denken is het nooit en... en.... , noch of... of... , maar alleen maar ja en amen in Jezus Christus (vgl 2Cor.1:30). In Jezus Christus (de enige mogelijkheid om deel te hebben aan de realisatie van de nieuwe schepping, is geen onderscheid tussen 'Griek en Jood, besneden en onbesneden, barbaar en Scyth, slaaf en vrije, (blank en bruin, geletterd en ongeletterd, arm en rijk, enz.)', maar alles en in allen is Christus.

De oude mens, (van welk ras of van welke hoedanigheid dan ook), moet met zijn al of niet godsdienstige praktijken worden afgelegd. Dat kan alleen een wedergeboren mens doen, omdat deze bij de nieuwe schepping hoort en vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper (Col.3: 10,11). Zo scheidt God de mens naar Zijn beeld (zoals Hij de mens voor ogen heeft) en naar diens eigen beeld (als een persoonlijkheid met een eigen en vrijwillige keus) (vgl Gen.1: 26,27).

De ontsluiting van het geheim van God zit daarin, dat de mens tot volkomenheid komt, zowel naar geest, naar ziel en naar lichaam, dus als totale persoonlijkheid. Daartoe doet de 'God des vredes er alles aan om ons te heiligen door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons uitgestort heeft door Jezus Christus, onze Heiland, opdat wij, gerechtvaardigd door Zijn genade, erfgenamen zouden worden overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven' (Tit. 3:5-7).

* . *

7. De laatste bazuin

Aan het eind van zijn eerste brief aan de gelovigen in Corinthe schreef de apostel Paulus: 'zie, ik deel u een geheimenis mee; allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik (SV: 'een punt des tijds'), bij de laatste bazuin..... want dit vergankelijke (lichaam) moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke (lichaam) moet onsterfelijkheid aandoen' (1Cor. 15: 51-53).

De laatste bazuin werd in de visioenen, die de apostel Johannes kreeg tijdens zijn verbanning op het eiland Patmos, geblazen door de laatste van de 'zeven engelen, die voor de God des hemels staan' (Openb. 8: 1-6). Deze bazuinen luiden de ontwikkelingen in de geestelijke wereld in met betrekking tot de eindtijd. De gevolgen van deze ontwikkelingen zijn daarom ook in de zichtbare wereld waar te nemen in het intermenselijk verkeer en de veranderingen in de hele schepping.

Bij het blazen van de zevende bazuin, hoort Johannes 'luide stemmen in de hemel', welke zeggen: 'Het koningschap over de wereld is gekomen aan de Here en Zijn gezalfde en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden' (Openb. 11: 15). Onze Here is Jezus de Christus, de Koning der koningen en de Here der heren (1Tim. 6 : 15). De 'gezalvde' van onze Here is Zijn gemeente op aarde. Dit is niet een met name te noemen plaatselijke kerkelijke organisatie, maar het is Zijn met de Geest van onze God vervulde *geestelijk lichaam*, dat gevormd wordt door de prediking van het evangelie van Jezus Christus. Alleen deze waarheid vormt de leden van dit lichaam, dat niet aan tijd of plaats gebonden is, maar zich op de vastgestelde tijd wereldomvattend als de enig ware gemeente zal manifesteren door de totale vervulling met de Geest van God.

Dit 'lichaam' staat uiteraard in zeer nauwe relatie met het Hoofd daarvan en zal zich gelijktijdig met de verwachte komst van de Heer samen met Hem openbaren. Op deze openbaring van het ware zoonschap van God wacht met zuchtend verlangen de hele schepping van mensen, dieren en planten in relatie met de onbezielde dingen (Rom.8: 18-22).

Bij deze openbaring zal de met de Geest van God vervulde gemeente met haar Hoofd, de Heer Jezus *'gezet en zijn in Zijn troon, zoals Hij met Zijn Vader gezeten is in Zijn troon'* (Openb. 3: 21). Dat houdt de ware heerschappij in, waartoe de mens al aan het begin der schepping Gods is geroepen. God schiep de mens immers naar Zijn beeld als zelfstandige persoonlijkheid (naar zijn beeld), maar ook naar Zijn eigen beeld met veelzijdige en scheppende mogelijkheden (Gen. 1: 26-28). Dit doel van de Schepper is ook na de zondeval van de mens onaantastbaar blijven staan, maar is pas door de overwinning van onze Heer Jezus over zonde- en doodsmacht weer haalbaar voor de mens.

De *éérste mens(heid)*, welke als nageslacht van de '*éérste Adam 'uit de aarde'* is, is een schaduwbeeld van de nieuwe mens(heid), welke als 'nageslacht' van Jezus Christus '*uit de hemel'* komt. Via de weg van 'vlees en bloed' draagt de mens '*het beeld van de stoffelijke'*, maar via de weg van 'wedergeboorte en vervulling met de heilige Geest' draagt de mens '*het beeld van de hemelse'* (1Cor. 15: 47- 49).

Als gevolg van het blazen van de zevende bazuin gaat de *'tempel Gods, die in de hemel is'*, open en de *'ark van Zijn verbond'* wordt zichtbaar in Zijn tempel.

Het genoemde *'lichaam van Jezus Christus'* is de enige tempel, waarin God woont. Door middel van dit geestelijk lichaam wordt het geheim van God geopenbaard, hetgeen het herstel van alle dingen inhoudt.

Aan de apostel Paulus, die zichzelf de *'geringste van alle apostelen'* noemt, viel de genade te beurt, om na het volbrachte werk van Jezus Christus voor deze openbaring de eerste aanzet te geven. Hij mocht de *'onnaspeurlijke rijkdom van (het begrip) Christus'* verkondigen. Hij mocht in het licht stellen wat de inhoud is van dit goddelijk geheim, dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen (Ef. 3: 9-10).

Zo krijgt het **Nieuwe** Verbond, dat de eeuwige God met de **nieuwe mens** maakte, gestalte. De *'Ark van dit verbond'* is het *'Lam Gods, dat de zonde der wereld heeft weggenomen'*. Hiervan profeteerde reeds de laatste profeet van het Oude Verbond met het natuurlijke volk Israël, Johannes de Doper (Joh.1: 29).

In het nieuwe volk van God, dat voortkomt uit alle volken, stammen en natiën (Openb. 7: 9), staat het *'Lam Gods'* centraal. Zijn wezen wordt zichtbaar in zijn tempel, dat is zijn *'lichaam'*, dat als ware gemeente functioneert op aarde temidden van alle mensen uit alle talen, stammen en natiën, welke zullen optrekken naar dit *'huis van de God Jakobs'*, dat op de *'berg des Heren'* (Geest van God) is vastgesteld.

Vanuit dit huis Sion in het centrum van het ware Jeruzalem zal de wet Gods en het Woord des Heren uitgaan tot herstel van alles wat is verbogen (vgl. Jes. 2: 2-5). Alle *'tranen van de ogen'* worden gewist en er zal geen onrecht, kwaad of verderf zijn op *'gans Gods heilige berg'* meer zijn. Integendeel, de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken (Jes. 11: 6-10).

Dood en dodenrijk, rouw, geklaag en moeite vluchten weg bij het rechtvaardig oordeel over levenden en doden. Zo wordt gestalte gegeven aan het Woord van *'Degene, die op de troon gezeten is'* en Die zegt: *'Zie, Ik maak alle dingen nieuw'* (Openb. 21: 4-5).

* *

8. De mens als overwinnaar

Een belangrijke voorwaarde voor de mens om met de Heer mee te heersen over 'al de werken van Gods handen' is het openbaar worden als overwinnaar. In feite is dit synoniem aan het 'gezeten zijn op Zijn troon'.

De Heer Zelf heeft alle machten der duisternis overwonnen. Zij hebben Hem aangevallen en bedreigd, vaak door mensen heen, maar ook rechtstreeks; ze hebben getracht Hem te misleiden en te doen zondigen, maar ze vonden in Hem geen enkele aansluiting (Joh. 14: 30). Zelfs toen onze Heer als een vervloekte en door God verlatene aan het kruis hing, hield Hij stand tegen de onophoudelijke aanvallen van de duivelse machten.

Hoewel wij Zijn mate van lijden niet zullen ondergaan, zullen ook wij ervaren, dat we als ware volgelingen van Jezus in de wereld verdrukking ondervinden als gevolg van de invloed van satan. De kracht van de in ons wonende heilige Geest van God echter zal ons in staat stellen om te overwinnen over de boze machten, wanneer deze ons pressen of in moeilijke situaties doen terechtkomen.

Het volgen van de Heer Jezus betekent geenszins een gemakkelijk leven, waarin alles 'op rolletjes' loopt. De Heer Zelf zei in dit verband al tegen Zijn discipelen: 'Indien ze Mij vervolgd hebben, zullen ze ook u vervolgen' (Joh. 15: 20) en: 'in de wereld lijdt gij verdrukking' (Joh. 16: 33). Vervolging en verdrukking kunnen zich op diverse manieren voordoen, soms heel subtiel en onverwacht, vaak door lieve mensen heen, die heel dicht bij ons staan of in heel gewone situaties met betrekking tot het dagelijks leven.

Het is heel belangrijk en een zekere vorm van overwinnen, dat we bij deze negatieve ervaringen niet de mensen er op aan zien of door teleurstelling afstand nemen van de medemens (wellicht een broeder of zuster). Te allen tijde zullen we moeten leren onderkennen, wie de ware veroorzakers zijn van elke vorm van (mogelijk vermeend) onrecht of aantasting van de persoonlijkheid. Juist door deze dingen zullen we ook volgelingen van de Heer kunnen worden in het bidden voor de overtreders en het weldoen aan degenen, die ons geweld aandoen of ons zelfs misschien haten. Juist daardoor zullen we 'kinderen zijn van de Vader, die in de hemelen is' (vgl Matth. 5: 39-45). Hij is immers goed voor allen, zowel bozen als goeden.

Net als de Heer Zelf kunnen we vasthouden aan de beloften van onze God. Een belangrijke belofte in dit verband is, dat we niet boven ons vermogen verzocht zullen worden. Bij elke verzoeking (die altijd vanwege onze vijanden plaatsvinden), zullen we ook de uitredding ervaren, omdat onze God getrouw is aan Zijn plan (1Cor. 10: 13). Zelfs de dood van ons natuurlijk lichaam kan ons niet scheiden van de liefde Gods in Christus Jezus (Rom. 8: 35-39).

Het overwinnaar zijn van de mens zit niet in spectaculaire activiteiten naar buiten toe, maar begint in het eigen leven. De wijze koning Salomo, die nog geen inzicht had in de geestelijke wereld, sprak toch reeds: 'een lankmoedig mens overtreft een held en wie zijn geest beheerst, hem die een stad inneemt' (Spr. 16: 32).

Het zitten met de Heer 'in Zijn troon' begint in het trouw zijn in het kleine. In de gelijkenis van de ponden legt de Heer hier de nadruk op, als Hij doelt op het actief bezig blijven, terwijl het Koninkrijk van God nog vertoeft te komen (Luk. 19: 11-27).

* *

9. De bestemming van de nieuwe mens

De bestemming van de nieuwe mens in Christus is het verkrijgen van de 'onbevleete en onverwelkelijke erfenis in de hemelen'. Deze is daar voor de gelovigen 'weggelegd' en wordt daar 'bewaard in de kracht Gods, door het geloof tot de zaligheid, om geopenbaard te worden in de laatste tijd'.

Deze heerlijkheid is dus niet een vrome wens voor na dit leven, maar er wordt duidelijk vermeld: openbaring in de tijd en dat duidt absoluut op dit leven (1Petr. 1:4). Opstanding vanuit de claim van de Dood is een eerste verantwoordelijkheid voor degene, die gelooft in Jezus Christus en ingaat op de oproep: 'Ontwaakt, gij die slaapt en staat op uit de doden (van tussen de doden uit) (Efeze 5: 14) . 'God is een God van levenden en niet van doden', stelde de Heer Jezus tegenover de vrome godsdienstige leraars (Matth. 22: 29-32). De werkelijk opgestane christen heeft geen deel aan of gemeenschap met de Dood. 'Levenden' zijn diegenen, die naar hun innerlijke mens geheel voor God leven als 'wedergeboren door het levende en blijvende Woord van God (1Petr. 1: 23).

Het is dus dwaling om de opstanding uit de doden te koppelen aan het sterven van het vergankelijke lichaam, zoals nog velen bewust of onbewust belijden en geloven. Het vergankelijke lichaam wordt na het sterven nooit weer levend, hetzij met of zonder de aardse gebreken. Het 'zaaien in vergankelijkheid, oneer en zwakheid', waar Paulus over spreekt, betreft de inzet van de 'innerlijke mens des harten', waarbij de uiterlijke mens als een zaadkorrel wordt gezaaid temidden van tegenstand, spot, vijandschap. Paulus noemt dit het 'elke dag sterven' (1Cor. 15: 31).

Echter door de innerlijke en levende verbinding met God wordt door de inwonende kracht van Gods Geest ook het nieuwe, eeuwig blijvende lichaam gevormd en eenmaal opgewekt in onvergankelijkheid, eer en kracht. Zoals we uiterlijk het 'beeld van de eerste (stoffelijke) mens dragen, zo zullen we naar de innerlijke mens het beeld van de laatste (hemelse) mens dragen. De 'laatste Adam' (= de laatste mensheid, waarvan Jezus Christus het Hoofd is) is een levendmakende, herstellende en scheppende geest, verbonden met de Geest van de levende God (1Cor. 15: 35-49).

In de nieuwe schepping is er een grote verscheidenheid in de hemelse lichamen, zoals de 'glans der zon anders is dan die der maan en sterren' (vs 41). Ondanks de 'lichte last der verdrukking' wordt de innerlijke mens van de met de Geest van God vervulde gelovige van dag tot dag vernieuwd tot het verkrijgen van 'een alles ver te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid'. Daarbij moeten we niet zien op het tijdelijke en zichtbare, maar op ons eeuwige en onzichtbare 'gebouw van God in de hemelen' (2Cor. 4: 16-18).

* *

10. Het wezenlijke nageslacht van Abraham

De aartsvader Abraham geloofde God, toen deze zich aan hem openbaarde. God openbaarde zich aan hem met de belofte: 'uw loon zal groot zijn'. God liet hem omhoog kijken naar de sterrenhemel en zei: 'zo zal uw nageslacht zijn' (Gen. 15).

Het werkelijke nageslacht van Abraham moeten we echter niet op aarde zoeken in één of ander volk of ras, maar het is de eerder genoemde nieuwe mensheid, die in Jezus Christus vorm en gestalte krijgt. Door de doop en vervulling met de heilige Geest van God is deze nieuwe mensheid '*met Christus bekleed*'. In deze heilige verbinding, waarvan het aardse huwelijk slechts een schaduwbeeld is, is geen sprake van 'mannelijk of vrouwelijk, Jood of niet- Jood, slaaf of vrije, want allen zijn één in Christus Jezus en daarom zaad van Abraham en naar de belofte erfgenamen' (Gal.3: 27-29).

Als we (door de persoonlijke wedergeboorte) werkelijk kinderen van God zijn, dan zijn we ook erfgenamen, zegt de apostel Paulus in Rom.8. Innerlijke wedergeboorte is het gevolg van gehoorzaamheid aan het Woord van God (1Petr. 1: 22-23).

Bij een wedergeboren mens kan de Geest van God komen inwonen, hetgeen de bedoeling is van onze God. Zo zei de Heer Jezus al: '*Wie Mij liefheeft en Mijn Woord bewaart, Mijn Vader zal hem liefhebben en wij zullen tot hem komen en bij hem wonen*' (Joh.14: 23).

We noemen dit wel de doop in de heilige Geest. Door deze Geest, die ook de Geest van Christus genoemd wordt, kan de wedergeboren mens verder groeien van kind- naar zoonschap. Zo kan de mens gelijkvormig worden aan het beeld, dat onze God van dit zoonschap heeft.

De aanduiding zoon duidt op een tot zelfstandigheid uitgegroeid kind. Hieraan heeft allereerst onze Heer Jezus volkomen beantwoord, maar onze God wil door zijn Geest vele zonen tot dezelfde heerlijkheid leiden, zodat Hij de Eerste zou zijn onder vele broeders (Rom. 8: 29). Dit duidt op de vorming van het al eerder genoemde 'lichaam van Christus'.

Zo wordt de mens als erfgenaam van God een mede- erfgenaam van Jezus Christus. En wie zo 'van Christus is', behoort tot het ware zaad van Abraham en is naar de belofte een erfgenaam (Gal.3: 26-29).

Uit de 'kiem van de volmaaktheid' (zie hoofdstuk 2) ontwikkelt zich zo de nieuwe mens- in- Christus, de mens, die onze God van oorsprong bedoelt, tot zijn goddelijke bestemming. Ter wille van de eerste mens schiep God een volkomen bij deze mens passende hemel en aarde. Bij de wording van de nieuwe mens gebeurt hetzelfde. Er ontwikkelt zich uit de kracht Gods een nieuwe hemel en een nieuwe aarde als een volkomen bij deze mens passende leefomgeving.

Maar al te vaak wordt bij het begrip 'hemel' gedacht aan een plaats, ergens in het heelal, 'ginds achter de sterren', waar men na het moeizame aardse leven hopelijk voor altijd mag verblijven in 'eeuwige gelukzaligheid' en in de nabijheid van God. De apostel Paulus spoort ons echter aan om nu reeds een '*wandel in de hemelen*' te hebben en tegelijk onze Heer Jezus Christus daaruit als Verlosser te verwachten. Deze verlossing betreft dan 'ons vernederd lichaam', zodat het veranderd wordt en aan het

verheerlijkte lichaam van onze Heer gelijkvormig zal zijn, dus met dezelfde mogelijkheden (Fil. 3: 20-21).

Alleen langs deze weg zullen we dan 'nageslacht van de gelovige Abraham' zijn. Zo ontstaat het nieuwe Israël om als 'vorst Gods' openbaar te worden tot heil van de hele schepping.

* *

11. Het wezen der liefde

In 1Cor. 13 staat de liefde centraal. Het gaat hier om het liefhebben van wat God beoogt. In al het bezig zijn van de godsdienstige mens moet deze gerichte liefde een alles bepalende rol spelen. Ze staat boven alle inzet en overgave. Vaak wordt deze liefde uitgelegd als slechts geldend voor het onderling contact tussen mensen. Daardoor zijn er ongewild vele teleurstellingen, welke maar al te vaak uitlopen op het verbreken van onderlinge relaties.

De hier genoemde liefde echter is gericht op het doel van God en vanuit dat gegeven is zij lankmoedig, goedertieren, zonder afgunst of praalzucht ten opzichte van mensen. Zij houdt rekening met het gevoel van anderen en zoekt geen eer voor zichzelf. Ook kent zij geen bitterheid wegens aangedaan leed of miskenning, maar is vergevend jegens gemaakte fouten van anderen.

De mens, die inzicht krijgt in 'het doel der volmaaktheid' treurt vanuit de ware liefde over onrecht en vruchteloosheid in de wereld, maar verheugt zich daarentegen in waarheid, dat is alles, wat in de richting van het doel van God werkt. De ware liefde tot het doel van God verdiept zich niet in de negatieve ontwikkelingen bij de mensen, maar ze heeft een groot geloof in het welslagen van Gods plannen ten aanzien van Zijn schepping. Daar richt zich haar hoop op en ter wille daarvan verdraagt ze zelfs schade en onrecht.

Deze goddelijke liefde blijft eeuwig, want ze is onaantastbaar, omdat ze verankerd is in de eeuwige Schepper, Die geen verandering kent. Terwijl ons kennen en de daarmee verband houdende activiteit als geestelijk mens nu nog onvolkomen is, verwachten we wel het volmaakte. Wanneer dit namelijk gekomen is, zal immers alles, wat onvolkomen is, hebben afgedaan, omdat het nog onderdeel was van ons beperkte inzicht. De openbaring van de volmaaktheid is namelijk inherent (samenhangend daarmee) aan onze geestelijke volwassenheid. Terwijl we nu nog de dingen van God zien in afspiegeling en met veel vragen, zullen we straks zien in volkomenheid, 'van aangezicht tot aangezicht'. We zullen dan ten volle kennen, omdat dit het gevolg is van de liefde, waarmee onze God ons heeft gekend en geaccepteerd.

Het 'wezen der volmaaktheid' zal zich in de mens, die volhard tot het einddoel is bereikt, manifesteren. Bij deze eeuwige volmaaktheid naar geest, ziel en lichaam (1Thess. 5: 23) horen ook de eveneens eeuwig blijvende eigenschappen geloof, hoop en liefde, waarvan de liefde het meest volmaakte element is (1Cor. 13:13).

Omdat het in deze eeuwige hoedanigheid God zelf is, die het wezen van de mens geheel vervult, is deze in staat om als 'levendmakende geest' tot in eeuwigheid samen met de Schepper scheppend en ordenend bezig te zijn. Dat is het doel van de volmaaktheid, waar we ons nu al op richten. We hebben daarvan het onderpand reeds in onze 'harten' ontvangen, namelijk de verzegeling met de 'Geest van het zoonschap', die ons beloofd is (2Cor. 1: 21, 22).

De 'aardse tent', waarin we wonen, dat is ons natuurlijke lichaam, wordt afgebroken door allerlei oorzaken, welke als gevolg van de zonde inwerken op de

natuurlijke schepping. Als gevolg echter van onze innerlijke wedergeboorte door gehoorzaamheid aan de waarheid van het levende en blijvende Woord van God (1Petr. 1: 22,23) ontwikkelt zich daarentegen in onze persoonlijke hemel een gebouw van Godswege als een *'eeuwig en onsterfelijk huis'*. Met deze woning worden we dan door de Geest van onze God overkleed'. In dit proces van totale vernieuwing, waarin het *'vergankelijke onvergankelijkheid aandoet'* en *'het sterfelijke onsterfelijkheid aandoet'* wordt de *'dood verzwolgen in de overwinning'*.

De sterkste en laatste vijand, die tenietgedaan wordt (de Dood als persoonlijkheid) wordt in dit proces van overwinning geheel uitgekleet. Hij heeft eerst degenen, die door geloof in Jezus Christus reeds innerlijk opnieuw geboren werden, daardoor los moeten laten, toen ze opstonden van tussen de doden uit (Ef. 5: 14). Uiteindelijk moet hij *'alle doden'* los laten en wordt geheel *'naakt'* geworpen in de eeuwige afgrendeling van de *'poel des vuurs'*. Zo wordt het sterfelijke door het levende verslonden (Lees 1Cor. 15: 53-57; 2Cor. 4: 16 - 5: 10).

* *

12. Van eeuwigheid af gepland

Al ver vóór de schepping van hemel en aarde was het voornemen van de eeuwige God om mensen te maken naar 'zijn beeld en gelijkenis' als een persoonlijkheid en tegelijk naar 'Zijn (Gods) beeld. Daarom schiep Hij de mens als 'man en vrouw', om daarmee al direct de eeuwige verbinding tussen Zichzelf (Man) en de mens (vrouw) aan te geven (Gen.1: 26,27).

De door de Schepper bedoelde mens zal als 'zoon van God' gestalte geven aan het wezen en de heerlijkheid van God. Deze 'nieuwe mens' zal door geloof in Jezus Christus uit de eerste mens tevoorschijn komen. Ter wille van deze mens werden alle dingen geschapen. Om de openbaring van deze mens mogelijk te maken, is Jezus gekomen om de claim van de Dood en de macht van de duivel te verbreken. Zo werd de mens, die tot slavernij gedoemd was, weer in haar juiste positie ten opzichte van God gebracht.

Het geheim van God heeft alles te maken met de ontplooiing van de innerlijke mens. De machten der duisternis zijn niet in staat de openbaring van dit geheim tegen te houden. In het boek Openbaring van Jezus Christus (10: 7) staat: 'In de dagen van de zevende engel, wanneer hij bazuinen zal, is ook voleindigd het geheimenis van God'. Het is dus tot volle ontplooiing gekomen en heeft gestalte gekregen in de mens. Het betreft dan 'Christus in ons, de hoop der heerlijkheid' (vgl Col. 1: 27).

De voleinding van het plan van God betekent de volle uitwerking daarvan. De nieuwe mensheid zal uiting geven aan de volle heerlijkheid van Jezus Christus, 'die zich gezet heeft aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge' (Hebr. 1: 3). In deze nieuwe mensheid zal God 'alles (en) in allen zijn' (1Cor. 15: 28). De scheppende heerlijkheid van de Almachtige openbaart zich dan in en door de mens.

.

13. De vernietiging van de sluier

Over de hele mensheid is sinds de zondeval in de 'hof van Eden' een doodssluiert gevallen. Daardoor werd de heerlijkheid van de mens als beeld van de Schepper grotendeels tot geheel bedekt.

Toen onze Heer Jezus de Christus de Dood overwon, was dit een begin van het vernietigen van deze sluier van de dood. De profeet Jesaja profeteerde hierover, toen hij sprak over 'de sluier, die alle natiën omsluiert en de bedekking, waarmee alle volken bedekt zijn'. Hij vervolgde deze profetie door te stellen, dat de Here Here Zelf deze sluier zou vernietigen op de 'berg des Heren'. Jesaja bracht deze sluier in verband met de claim van de Dood. Deze zou voor eeuwig vernietigd worden, terwijl de tranen van alle aangezichten zouden worden gewist en de smaad van Gods volk van de hele aarde zou worden verwijderd, naar het Woord des Heren (Jes. 25: 7-10).

De openbaring van de mens naar Gods bedoeling van oorsprong af is het geheim van onze God. Door geloof in Jezus Christus kunnen wij nu reeds deel hebben aan dit geheim, maar het zal zich nog ten volle ontplooien.

In het reeds eerder genoemde huwelijk tussen man en vrouw als schaduwbeeld van de door de Schepper bedoelde verhouding tussen God en mens, ontwikkelt zich in de schoot van de vrouw de vrucht van de gemeenschap en komt als volgroeid kind tevoorschijn. Deze 'vrucht' van gemeenschap is de nieuwe mens, die naar de wil of het beeld van God is geschapen in ware gerechtigheid en heiligheid. In deze nieuwe schepping is geen onderscheid tussen 'Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar of Scyth, slaaf of vrije, maar alles en in allen is Christus' (Efeze 4: 24; Col.3: 10). Deze nieuwe mens zal alle verwachtingen overtreffen en centraal staan in de nieuwe schepping (Openb. 21: 1).

Deze toekomstige mensheid is als 'bruid' nog 'gesluiert', want haar wezen is nog 'verborgen in God'. Zij zal eerst openbaar worden als '**vrouw des Lams**' vanwege de vervulling met Zijn Geest. Als zodanig is zij reeds volkomen door de Schepper geaccepteerd.

Zoals 'de stem van de hoogwaardige heerlijkheid' (2Petr. 1: 10) reeds met welbehagen tot Jezus kwam, toen deze zich gereed maakte voor Zijn taak, zo geldt deze goedkeuring ook voor de 'vrouw des Lams', welke zich als '**lichaam van Christus**' eveneens gereedmaakt voor haar openbaring in deze tijd. Zo ziet onze God met verlangen uit naar de openbaring van de totale mensheid, waarin onze Heer Jezus en Zijn lichaam, de ware gemeente Gods, centraal staan.

Deze totale nieuwe mensheid, welke gezuiverd is van enige vorm van onvolkomenheid, zal de 'sluier' van haar aangezicht opheffen om haar Man te ontmoeten en voor eeuwig aan te hangen. Zij zal de heerlijkheid Gods weerspiegelen, want haar ontwikkeling is 'van heerlijkheid tot heerlijkheid' door de kracht van de inwonende Geest (2Cor. 3: 18).

Wat een heerlijkheid! De moeite meer dan waard om hiermee bezig te zijn en terwille daarvan 'alles te verkopen', wat kan hinderen om deze 'schat in de akker' te verkrijgen (vgl Matth. 13:44).

* *

14. Tenslotte

Ik besluit dit deel van deze brochure met de lofprijzing, die Jesaja reeds voorzag als gevolg van deze heerlijke openbaring van het geheim van God:

*'Zie, Deze is onze God, op wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen;
dit is onze Here, op wie wij hoopten;
laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing, die Hij geeft!'*
(Jes. 25: 9).

Ook al leven wij voor ons gevoel nog 'ver van God in de vreemde', omdat we nog in geloof deze dingen ons eigen moeten maken, toch kunnen we vol goede moed zijn. Ook al ervaren we net als Paulus het 'dagelijks sterven' vanwege verdrukking of benauwdheid, toch kunnen we ons al verheugen over onze heerlijke bestemming, als we 'bij de Here onze intrek nemen'.

Laten we er daarom onze eer in stellen, hetzij 'thuis' vanwege onze hemelse woning (innerlijke mens) of 'in de vreemde', vanwege de 'tent', waarin we nog verblijven (ons aardse lichaam), Hem welgevallig te zijn, zodat we voor de 'rechterstoel van Christus' openbaar worden als Zijn heerlijk lichaam, dat uiteindelijk de 'woning van onze God' zal zijn (2Cor. 5: 6-10).

Innerlijke en uiterlijke mens staan in nauwe relatie met elkaar en kunnen niet los van elkaar functioneren. De totale mens geeft uitdrukking aan de heerlijkheid van God. Heerlijkheid betekent: aanvulling tot volmaaktheid.

De mens is in diepste zin de aanvulling tot de volle openbaring van de eeuwige Schepper, zoals de vrouw de heerlijkheid (aanvulling tot volkomenheid) is van de man. Dit is de eeuwige bestemming van de mens-in-Christus.

Laten we jagen naar dit doel, zodat onze God zal komen tot Zijn heerlijkheid: 'God alles in allen' (1Cor. 15: 28).

.

DEEL III

HET GEHEIM VAN DE GODSVRUCHT

1. Inleiding

Ging het in deel 2 met name over de openbaring van Gods bedoeling met de mens, in dit deel wil ik nader ingaan op de vrucht, welke zich in en door de mens openbaart als gevolg van een diepe, persoonlijke gemeenschap met God.

De apostel Paulus noemt deze vrucht een groot geheim. Dit woord betekent in de bijbel niet een onbereikbare verborgenheid, maar wel iets, wat voor 'wijzen en verstandigen' verborgen blijft, maar aan 'kinderkens' wordt geopenbaard naar het welbehagen van God (Matth. 11:25,26).

Zoals binnen de reine huwelijksband de vrouw de vrucht voortbrengt, welke door de man in harmonie is verwekt, zo is het naar de bedoeling van de Schepper, dat de mens de 'vrucht' van God voortbrengt. Het 'zaad' van God, dat is Zijn Woord, bewerkt in en door de mens vanuit een ontvankelijk geloof een resultaat, wat we vanuit de bijbel kennen als 'een nieuwe schepping', welke in de plaats van de oude komt. Deze nieuwe schepping, welke in het proces van de 'wedergeboorte' ontstaat door een persoonlijk geloof in Jezus Christus, is de mens naar Gods oorspronkelijke bedoeling. Alleen zó zal de 'mens Gods' tevoorschijn komen, zodat het doel van de Schepper wordt bereikt in het herstel en het volmaken van Zijn totale schepping.

* *

2. De mens - beeld van God

Als er sprake is van de mens als 'beeld' van God, dan mag dit niet omgekeerd worden door aan de eeuwige en onzienlijke God een individuele menselijke gestalte toe te denken. Ook is de mens niet in zijn uiterlijk, als natúúrlijk mens, het beeld van God.

Vanuit deze gedachte wordt immers onbewust vaak teruggedeneerd en wordt aan de eeuwige God een verheven menselijke gestalte toegedacht. Ook wordt de Schepper in deze wijze van denken onbedoeld plaatsgebonden gemaakt, omdat Hij immers 'gezeten' is op een troon in de hemel. Deze woonplaats van God meent men dan ergens in het heelal te moeten lokaliseren

Ook de zo genoemde 'wederkomst' van onze Heer Jezus mag niet zo voorgesteld worden, alsof Hij zich uitsluitend als individu zal openbaren in een bepaalde menselijke gedaante, welke zich ergens in de atmosfeer zal vertonen, omgeven door wolken van waterdamp. Het is dwaas om de komst of openbaring van de Heer zó voor te stellen. Eén van de vragen daarbij is immers, op welk menselijk ras zal de Heer dan lijken? Zal Hij Zich bij voorbeeld als blanke, of als neger of eskimo laten zien, of zal Hij er voor iedereen weer anders uitzien?

De vragen, welke t.a.v. de 'komst des Heren' bestaan, zijn zeker te beantwoorden vanuit het bijbels perspectief. Noodzakelijk daarbij is openbaring door de heilige Geest, welke onze God geeft aan elk, die Hem daarom bidt vanuit een waar verlangen en zonder een door menselijke leringen gestuurd (voor)oordeel.

.

3. De vrucht van God - de nieuwe mens

De vrucht van God is de openbaring van de ware mens.

Deze van oorsprong bedoelde 'vrucht' is begonnen zich te openbaren in de verschijning van de Christus. De 'Christus' is de ware mens, waarvan onze Heer Jezus de 'eersteling' is. Hij is het 'Hoofd' van het 'lichaam', waarin de eeuwige, onzienlijke God bezig is Zichzelf te openbaren.

In het schaduwbeeld onder de wet werd de 'eerstelingsgarve' van de gersteoogst voor het aangezicht des Heren bewogen bij de bereiding van het brandoffer en het spijsoffer. Daarna werd de totale oogst binnengehaald, welke werd afgebeeld in de offers op de 'Pinksterdag', precies vijftig dagen na het bewegen van de 'eerstelingsgarve' (Lev.23).

Degenen, die 'in Christus' zijn vormen zo samen met het Hoofd het begin van de overvloedige en totale oogst, en zo ook het totale 'lichaam'.

Het 'lichaam' van God bestaat uit mensen van alle tijden en alle plaatsen sinds de openbaring van Jezus Christus. De wel zo genoemde 'wederkomst' van de Heer of de 'dag des Heren' betreft daarom de openbaring en verheerlijking van Jezus Christus in Zijn heiligen, waarin Hij met verbazing zal worden aanschouwd. Aller oog zal Hem in deze 'wolkenformaties' zien, want deze openbaring zal zich wereldwijd manifesteren (2Thess.1:10; Openb.1: 7).

Godsvrucht is ook datgene, wat de mens naar buiten brengt met betrekking tot het eeuwige voornemen van God. De mens staat centraal in de openbaring van dit voornemen of 'plan' van God.

De mens is de 'gestalte' of het 'lichaam' van God, die Geest is. De Heer Jezus Christus is, zoals reeds gesteld, de 'Eersteling' van deze totale nieuwe en verheerlijkte schepping. Als Zoon van God wordt Hij echter gevolgd door véle zonen, welke als 'wolk van getuigen' tot dezelfde heerlijkheid gebracht worden, om zó samen met de Heer gestalte te geven aan het eeuwig voornemen van de Schepper (Hebr.2:10).

Voor ons geldt daarom, dat wij in ons lichaam het heilige en reine leven van Jezus moeten openbaren, zodat ook in ons lichaam het sterfelijke door het leven zal worden verslonden en onze 'woonstede uit de hemel' zich zal openbaren (2Cor.5:1-10).

* *

4. De mens als vruchtdrager

In 1Tim. 3: 15 en 16 is sprake van het *geheim van de godsvrucht*. In onze NBG-vertaling als volgt weergegeven: *'...dan weet jij, hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, dat is de gemeente van de levende God, een pijler en fundament der waarheid. En buiten twijfel, groot is het geheimenis der godsvrucht: 'Die Zich geopenbaard heeft in het vlees, is gerechtvaardigd door de Geest, is verschenen aan de engelen, is verkondigd onder de heidenen, is opgenomen in heerlijkheid'.*

In deze tekst en zo ook in andere gangbare vertalingen (o.a. de SV) hebben de vertalers het accent gelegd op de persoonsvorm 'God'. In vs 16 wordt dan gesteld, dat Gód zich heeft geopenbaard in het vlees (Die met hoofdletter) Zich (met hoofdletter)..... enz..

Bij het juist lezen is echter duidelijk, dat het hier specifiek gaat om de openbaring van Godsvrucht!

De gegeven omschrijving betreft de doorwerking en openbaring van de godsvrucht in de mens(en) als individu en als gemeente of gemeenschap. Deze doorwerking noemt de apostel Paulus een groot geheim.

Het begrip 'geheimenis' wordt door hem veel vaker gebruikt als hij in zijn brieven spreekt over de mens en de gemeente. De individuele mens en de totale mensheid zijn van oorsprong bedoeld als de belichaming van het wezen en de bedoeling van de eeuwige God, Die enkel Geest is. Daarin vormt de mens in Jezus Christus de 'vrucht' van God, welke ontstaat vanuit het geloof in het Woord van God, dat in Jezus de Christus 'vlees en bloed' is geworden.

Dit gegeven is de kern van het 'Evangelie van het Koninkrijk der hemelen'. Dit geheim is voor de (godsdienstige) wijzen en verstandigen verborgen, maar het is en wordt aan 'kinderen' geopenbaard, zoals onze Heer het stelde in Zijn dankzegging naar de Vader toe (Matth.11:25).

Het Evangelie moet niet als een 'schat in de akker' verborgen blijven, maar moet daarin worden ontdekt en geopenbaard worden. Dáárvoor heeft God de mens geschapen en bestemd.

* *

5. Openbaring van het geheim

De bedoeling van de genoemde tekst interpreteer ik daarom als volgt:

'...En buiten twijfel, groot is het geheim van de godsvrucht:

- *die zich heeft (en wordt) geopenbaard in vlees.*
- *die is (en wordt) gerechtvaardigd in geest.*
- *die is (en wordt) gezien en erkend door engelen,*
- *die is (en wordt) geproclameerd onder de volken,*
- *die is (en wordt) geloofd in de wereld,*
- *die is (en wordt) verheerlijkt'.*

Het gaat in dit bijbelgedeelte niet direct over het feit, dat Gód Zich heeft geopenbaard in het vlees van de ware méns Jezus de Christus, zoals de in verschillende vertalingen toegevoegde hoofdletter Z(ich) suggereert. Deze waarheid is wel bekend. In het tekstverband blijkt echter duidelijk, dat hier de godsvrúcht het onderwerp is.

De aanduiding 'godsvrucht' wordt vaak gehanteerd om iemands levensstijl m.b.t. God aan te duiden. Soms terecht, maar ook vaak vanuit een vrome teneur. In de ware betekenis is godsvrucht echter de vrúcht, het resultaat van Gods gemeenschap en bedoeling met de mens vanaf het begin.

In den beginne sprak God (Gen.1:26,27): 'Laat ons mensen maken, naar ons beeld, als onze gelijkenis. En God schiep de mens :

- naar zín, dus diens eigen beeld als een zelfstandige een eigen persoonlijkheid, met keuze-mogelijkheid (én)
- naar Gods beeld, dus met goddelijke eigenschappen).

Er wordt dan toegevoegd, dat God de mens als *man en vrouw* schiep, als schaduwbeeld van Zijn verlangen de mens te maken tot Zijn 'vrouw'.

Uit de openbaring van de bijbel weten we, dat God enkel Géést is, met onbegrensde en ongekende mogelijkheden en potenties. In een aantal bijbelplaatsen wordt dat duidelijk weergegeven. Ik noem er enkele:

- Hij is de onzienlijke en enige God (1Tim.1:17).
- Hij bezit alleen (enkel) onsterfelijkheid.
- Hij bewoont een ontoegankelijk licht.
- Geen mens heeft Hem ooit gezien
- Hij kan door geen mens gezien worden (1Tim.6:16).

Ten aanzien van de godsvrucht gaat het om een aantal kenmerken, welke in de uitgangstekst genoemd worden:

1e : vrucht van God geopenbaard in vlees

De *gemeente* of het '*huis van God*' is in concrete zin níet een door mensen bedachte organisatie met een bepaalde naam in het vaandel. Ze is wél het reeds

genoemde en uit vele leden samengestelde 'lichaam' van God, waarvan onze Heer Jezus het 'Hoofd' is.

Als we spreken over de gemeente als *'lichaam van Jezus Christus'*, dan betreft dit de aanvang van de vorming van het *'lichaam van God'*.

Sinds de komst van Jezus en Zijn openbaring als Christus, ontwikkelt zich dit 'lichaam' en wordt uiteindelijk gevormd door alle mensen, die door persoonlijk geloof in Jezus Christus met dezelfde Geest als de Heer vervuld zijn. Vervulling met de Geest van God houdt in, dat het wézen van God in de mens gestalte krijgt op dezelfde wijze als bij onze Heer.

De eerste Zoon van God (onze Heer Jezus) is met dat doel begonnen om de wederrechtelijke 'werken des duivels' te verbreken. Hij predikte daartoe het *EVANGELIE* en praktiseerde dat door de tekenen, die Hij verrichtte. Ook voor de gelovigen geldt, dat bij de prediking van het evangelie van Jezus Christus dezelfde tekenen zullen volgen (Mark.16: 17,18). Op deze wijze zal het herstel van de hele, innerlijk en uiterlijk beschadigde mensheid zich voltrekken. Zó (op die manier, langs die weg) wordt het 'huis van God' vól, omdat de 'vele woningen' waaruit het bestaat, tot volheid gebracht worden.

Dit is dan tegelijk weer de aanzet tot het doorgaande herstel van de totale bezielde en onbezielde schepping, totdat alles zal functioneren naar de bedoeling van de Schepper.

2e : vrucht van God gerechtvaardigd in geest

De door de Schepper bedoelde mens manifesteert zich niet alleen in vlees, maar evenzó 'in geest en waarheid'.

Waarheid voor de mens (ook voor u en mij) is het MENS worden zoals de Heer Jezus Méns is en als dé Mens naar Gods bedoeling alle macht heeft ontvangen in 'hemel' (de geestelijke wereld) en op 'aarde' (de natuurlijke wereld).

Pas als deze waarheid in het persoonlijk leven functioneert, komt de mens tot zijn ware bestemming. Alleen via deze weg wordt hij tot een waardige 'partner' van de Schepper, zoals Deze van oorsprong af bedoelt.

De mens(heid) als 'vrouw' van God zal dan de 'vrucht' van haar Man openbaren, want Deze vrucht zal dan de hele mensheid 'in Christus' vervullen en zo zal onze God 'alles in allen' zijn (1Cor.15:28). Dit is dan ook de vrucht van de Zoon, die daartoe nog steeds actief is en 'gezeten is op de 'troon des Heren'.

3^e : vrucht van God gezien en erkend door de engelen

Bij de aanvang van de schepping, toen de grote Schepper de dingen tot aanzien riep, zongen de *'morgensterren' vrolijk ter ere van de Schepper* (Job 38: 7). 'Morgensterren' is in het Oude Testament van de bijbel een benaming van engelen, evenals 'zonen Gods'. Deze dienende geesten verheugden zich in de Schepper, die scheppend bezig was, zonder inzicht te hebben in Zijn eeuwig voornemen.

Pas toen de aartsengel Lucifer (Septuaginta), die evenals zijn mede- aartsengelen Gabriël en Michaël voor het aangezicht van God stond, ging ontdekken, dat de Schepper een aan Hem gelijkwaardig wezen ging formeren, hetwelk boven de engelen gesteld zou worden, werd hij door afgunst bevangen. Deze oorspronkelijke 'zoon van de dageraad' overlegde in zichzelf, om zich boven de 'sterren Gods' te verheffen en zijn kracht en positie aan te wenden om over hen te gaan heersen. Hij wilde zich aan de Allerhoogste gelijk stellen. Hij werd aan zijn oorsprong ontrouw en verliet zijn door de Schepper bepaalde 'woning'. Hij verloor daardoor de hem vanwege de Schepper gegeven kracht; hij werd uit de nabijheid van God verstoten en sleepte in zijn val een derde deel van de engelen mee. Hij kwam onder de macht van (de) Dood, de grote (eerste en) laatste vijand van God, terecht (Job 38: 7; Jes. 14; Ezech. 28; Hebr. 1; Jud: 6).

Toen de mens ging functioneren op aarde en werd 'klaargemaakt' om vervuld te worden met de Geest van God tot de volbrenging van zijn taak, werd hij tot de 'leugenaar van den beginne' en misleidde de mens, zodat deze eveneens onder de claim van (de) Dood verviel en met hem de hele schepping (Gen. 3).

De trouw gebleven engelen echter stelden zich temeer ten dienste van de Schepper en worden zonder zelf inzicht te hebben in het 'geheim van God' volop ingeschakeld om de mens te dienen. Zij erkennen de Schepper in Diens doelstelling en stellen zich in grote ijver en toewijding op ten dienste van de *godvruchtige* mens op diens weg naar het doel van God. Zij zongen opnieuw vrolijk toen de Schepper in de volheid van de tijd de 'eerstgeborene van de nieuwe mensheid' in de wereld bracht om door Hem de mens weer met Zichzelf te verzoenen (Hebr.1: 6,7; 2Cor.5: 14-21).

4^e : *vrucht van God geproclameerd onder de volken*

Het evangelie van Jezus Christus is een proclamatie. Waar dit evangelie in haar juiste vorm wordt geaccepteerd en toegepast, zal de vrucht van God in mensen gezien worden en een heilzame en regulerende werking hebben. Voorbeelden van een juiste dienst aan de ware God en de vrucht daarvan vinden we te over in de geschiedenissen van het Oude Testament van de bijbel. Waar het volk Israël zich onder goede leiding hield aan de door of vanwege God gestelde wetten en regels, floreerde de maatschappij en was een proclamatie in de wereld. Waar het volk in tegendeel zich afkeerde van de verering van de ware God, en de waarschuwingen in de wind sloeg, ging het ogenblikkelijk fout. Bovendien werd de Naam van God daardoor gelasterd of op z'n minst onderuit gehaald.

Met ons als zich christen noemende mensen is het niet anders. Waar we ons getrouw houden aan de goddelijke instellingen, zullen we dat merken in ons gezinsleven en maatschappelijk en godsdienstig leven. Dat wordt dan een proclamatie of getuigenis naar buiten uit. Het grote manco binnen de zo genoemde christelijke kerken en gemeenschappen is een zich bij velen openbarend lauw of smakeloos geestelijk gedrag, terwijl men zichzelf op één of een enkele dag in de week verplicht om in een bepaalde stijl godsdienstig op te stellen. De wereld om ons heen vraagt echter een duidelijke proclamatie, al gaat deze vaak gepaard met uiterlijke smaad en miskennis.

5e vrucht van God verheerlijkt

Het resultaat van de ware godsvrucht is de verheerlijking daarvan, ondanks de uiterlijke verdrukking. Het wezen van onze God wordt door een waar godvruchtig leven zichtbaar door mensen heen. Als de mens tot haar doel komt, is dat tot verheerlijking van de grote Schepper, die in groot geloof en vol liefde tot de mens en de schepping heeft vastgehouden aan Zijn eeuwig voornemen.

* *

6. Naschrift

Het eeuwige voornemen van onze God gaat door tot het hele universum vol is van de heerlijkheid des Heren. Bij de uitwerking van dit plan speelt de mens een grote rol. Deze is door de Schepper al van oorsprong af bestemd om als eeuwige partner en uitdrukking (beeld) van de eeuwige en onzienlijke God te fungeren.

God heeft gesproken en blijft spreken door de 'Zoon'. Dat is allereerst onze verheerlijkte Heer Jezus, maar vervolgens geldt dit ook voor Diens 'lichaam van zonen', hetwelk op haar beurt wordt ingezet om de hele schepping terug te brengen onder het enige gezag van de grote Schepper aller dingen. Nergens in de hele schepping zal er nog iets te vinden zijn, wat herinnert aan zonde en dood. De bewerkers hiervan, de duivel (Satan) en (de) Dood zullen voor eeuwig gevangen zijn in hun eigen verderf, de 'poel des vuurs'.

De rechtvaardigen daarentegen zullen stralen als de zon in het uitspansel en als de sterren, voor eeuwig en altoos (Dan. 12: 3).

U alle eer, o God vol majesteit (nog verder afmaken).

* . *

DEEL IV

HET GEHEIM VAN DE TWEE RIVIEREN

De éne rivier

Direct aan het begin van de bijbel wordt vermeld, dat er in (de hof van) Eden een rivier ontsprong om de hof te bevochtigen (Gen.2: 10). Reisel vertaalt rechtstreeks vanuit de Hebreeuwse tekst als volgt: *'Een rivier was uitgaande uit Eden om de tuin te drinken en van daaraf wordt hij gesplitst en wordt tot vier zelfstandige stromen...'*

Wat oorspronkelijk dus als één rivier begon, heeft zich daarna opgesplitst in vier hoofdstromen. De oorzaak van deze splitsing wordt in de bijbel niet vermeld.

De hof van Eden was een door God zelf aangelegd en afgeperkt gebied, bedoeld als 'woon omgeving' voor de nodige ontwikkeling van de mens, die Hij geschapen had en voor wie de taak was weggelegd, om namens de Schepper te heersen over al het geschapene.

Het leven van de mens heeft, om tot de bestemming en doeltreffende ontwikkeling vanwege God te komen, slechts één rivier nodig. Die éne rivier is de stroom van het water des levens, het Woord van God, ingebracht door de heilige Geest van God.

Zodra de mens ging of gaat experimenteren om los van deze éne bron van alle goedheid het doel van God te bereiken, ging of gaat het fout en wel van kwaad tot erger. De eerste splitsing van de rivier valt ogenschijnlijk nog wel mee. Vier stromen maar in plaats van één. Maar geleidelijk en haast ongemerkt zijn de opsplitsingen voor wat betreft het denken over God ontelbaar geworden in de godsdienstige wereld. De éne, exclusieve weg tot het doel, het persoonlijk geloof in Jezus Christus, heeft in het godsdienstig besef van de mens plaats gemaakt voor velerlei opvatting over wat nodig zou zijn om behouden te worden, terwijl er maar één weg is om tot de goddelijke bestemming te komen en dat is de *'weg van Jezus'*.

De éne rivier is langzamerhand opgesplitst in talrijke stroompjes, maar geen van alle leidt tot het beoogde doel van God. Integendeel, ze monden uit in de grote zee, waar het *Beest* heerst en zich klaar maakt om van daaruit op te komen (Op.13).

De andere rivier

In de openbaring van Jezus Christus, welke wordt weergegeven in het laatste bijbelboek, wordt ook melding gemaakt van een rivier. Deze splitst zich echter niet op, ook niet na verloop van tijd (Op.22: 1 e.v.). Deze rivier is de *'rivier van het water des levens'*, welke ontspringt aan en uitgaat van de *troon van God en het Lam*.

De troon of heerschappij van God en het Lam is een eeuwige heerschappij, van waaruit alle dingen nieuw worden gemaakt, zowel in de hemelen als op de aarde. Deze

troon staat centraal in de heilige stad, het *Nieuwe Jeruzalem*, dat het genezende centrum is voor de opgejaagde en beschadigde volken van de wereld.

Er is veel te genezen, want vanwege de invloed van duivel en Dood is van alles in de schepping beschadigd en ontwricht. Zowel de duivel als de Dood echter worden in de eindstrijd van Armageddon uitgerangeerd en uitgeworpen in de eeuwige afgrendeling, de zo genoemde *'poel des vuurs'* (Openb.20: 10, 14).

Na dit proces worden de *'tranen van de ogen'* der mensen gewist. Het leven van iedere gelovige wordt niéuw gemaakt van *'hof van Eden'* tot *'paradijs'*. Daar regeert de *'laatste Adam'* als 'Koning der koningen' en als 'Here der heren'. Hij is het enige ware Offerlam, dat zich beschikbaar stelde voor God, zodat Deze daarmee de *'zonde der wereld'*, waardoor de weg tot de *'Boom des levens'* werd geblokkeerd, weer zou wegnemen.

Vanuit dit *'paradijs'* stroomt de *Geest van God* en van het Lam als de eindeloos voedende bron door de hele schepping en overal waar haar levend water komt, ontstaat leven in veelkleurige vorm. Direct verbonden met de stroom van de rivier van het leven staat het *'geboomte des levens'* temidden van de heilige stad, het *'Nieuwe Jeruzalem'*. Dit beeld duidt op het lichaam van Christus, waarvan onze Heer het Hoofd is en waarvan de leden gevormd worden door de vele zonen Gods.

Op de openbaring van deze 'zonen' wacht de hele bezielde en onbezielde schepping met reikhalzend verlangen, omdat ze daardoor bevrijd zal worden van de slavernij aan de vergankelijkheid tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God (Rom.8: 18 e.v.).

Het *'Nieuwe Jeruzalem'* is de heilige stad, die neerdaalt vanuit de hemel, dus zichtbaar wordt op aarde. Zij staat centraal temidden van de volkeren als residentie van de grote Koning.

Het *'geboomte des levens'* staat vol met *'genezende bladeren'* en hangt onophoudelijk vol met kostelijke *'vruchten'*. In haar schaduw komen de volken tot rust en ondervinden herstel van alle beschadigingen, die ze hadden opgelopen in de tijd van de slavernij onder de gesel van de Dood (Openb.22: 1-5).

De Dood is de grootmacht van het Rijk der duisternis en hij kon heersen sinds de zondeval van de *'éérste Adam'*. De claim van deze macht ligt sindsdien als een sluier over de zichtbare schepping (Jes.25: 7,8).

Deze claim werd echter potentieel verbroken toen onze Heer Jezus als Zoon van God en Zoon van de mens werd geopenbaard. Hij werd als het *'Lam Gods'* geslacht door Zijn lijden en sterven aan het kruis van Golgotha. Door Zijn volharding onder de zwaarste beproevingen overwon Hij de zondemacht (duivel) en maakte deze krachteloos. Hij heeft de *'overheden en machten'* ontwapend en openlijk ten toon gesteld en zo over hen gezegevierd (Col.2: 15). Zo werd de mens potentieel verlost uit de *'macht van de duisternis'* en kan deze door geloof worden overgezet in het *'Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde'* (Col.1: 13). De *'zonde der wereld'* werd weggenomen en dus kan ieder mens weer met God worden verzoend.

Na deze overwinning over de *'macht der zonde'* werd de Heer Jezus weer verbonden met de *Geest van de Vader* en daalde Hij af in het rijk van de Dood. Ook

daaruit kwam Hij als Overwinnaar tevoorschijn en verbrak voor eeuwig de *'weeën (= claim) van de Dood'* (Hand.2: 24).

Hoewel de invloed van de Doodsmacht nog alom wordt gevoeld, wordt deze op basis van de overwinning van onze Heer steeds meer teniet gedaan, waar het Woord van God als de *'Rivier van het water des levens'* de ware gelovigen doorstroomt en vervult (Joh.7: 37-39).

Door de vervulling met de Geest van God worden zo vele zonen tot dezelfde heerlijkheid gebracht als de Eersteling van de nieuwe schepping.

De zonen Gods worden als *'lichaam van Christus'* gebouwd en gevormd in de *'moederschoot'*, dat is het *'hemelse Jeruzalem'* (Gal. 4: 26) om als *'gemeente van de eindtijd'* daaruit tevoorschijn te komen als de *'openbaring van de zonen Gods'* tot welzijn en herstel van de daarnaar met zuchtend verlangen uitziende schepping, de mens voorop (Rom.8: 18-23).

De rivier in de hof van Eden werd vanwege de ongehoorzaamheid van de eerste Adam verdeeld in vier hoofdstromen, welke van daaruit de wereld hebben beïnvloed via talloze *'zijstromen'* en *'stroompjes'*. De op zich goede bron van waarheid m.b.t. de mens in haar verhouding tot God werd gaandeweg vermengd met leugen, waardoor de mens steeds meer ging vervreemden van het wezen Gods .

Vele oprechte mensen hebben zich moeite getroost om zich te voeden met een eigen of collectief bedacht godsbeeld, echter zonder verzadigd te worden met het juiste *Godsbeeld* (vgl Ps 17: 15). Alle wereldgodsdiensten, inclusief het christendom, hebben als bomen hun wortels uitgeslagen aan deze wateren van waarheid, echter min of meer vermengd met leugen. De *'leugenaar van den beginne'* richt de aandacht van de godsdienstige mens nog steeds op de begeerlijke vrucht van de *'boom van kennis van goed en kwaad'*. Door deze vrucht laat de *valse kerk* wereldwijd een schijn van godsvrucht zien. Zij zit als de *'grote hoer'* aan de *'vele wateren'* en maakt de *'koningen der aarde'* dronken met de wijn van haar hoererij (Op.17).

Ook de ogenschijnlijk goedgerichte kerken en (vol)evangelische gemeenschappen kunnen haar invloed niet buiten sluiten, want deze is zeer subtiel. Eén kenmerk is duidelijk: zij haakt naar uiterlijke macht en heerschappij over en manipulatie van mensen.

De apostel Johannes op Patmos verbaasde zich, toen hij in de geest der profetie deze valse vrouw zag in het visioen, dat hem door één van de zeven engelen getoond werd (Op.17: 1 e.v.). Hij zag, dat hetgeen oorspronkelijk voortgekomen was uit de prediking van het ware evangelie van Jezus Christus, ontrouw was geworden aan haar wettige Man. Wat de *'bruid des Lams'* had moeten worden, had de gestalte van een *hoer* aangenomen.

Johannes zag, dat deze vrouw steeds meer verstrikt was geraakt in de netten van het reeds genoemde *beest uit de zee of de afgrond* (Op.13). Hij werd in zijn geest reeds eerder bepaald bij dit afschrikwekkende monster, dat de *getuigen van Jezus* zou vervolgen en doden (Op.11: 7 e.v.). Hem werd ook geopenbaard, dat de *'hoer'* dronken zou worden van het bloed van de heiligen en de getuigen van Jezus, de ware

gemeente van Jezus Christus, die zich niet met 'vrouwen' hadden bevlekt en in wiens mond geen leugen is gevonden (Op.14: 1-5).

Toepassing

Wij zijn de tijd ingegaan, waarin het er op aan komt, wat men persóónlijk bezit, zonder de schijnbare veiligheid van een uiterlijke organisatie, al heeft deze nog zo' n mooie benaming of etiket. Niet de zich opsplitsende rivier van de hof van Eden bepaalt de voeding voor de ware gelovige, maar deze wordt uitsluitend gevoed door **de 'rivier van het water des levens, helder als kristal, die ontspringt uit de troon van God en van het Lam'** (Op.22: 1).

Het '*geboomte des levens*', in het midden en aan de boorden van deze rivier zal als ware gemeente van Jezus Christus openbaar worden. Het is de eerder genoemde gemeenschap van zonen Gods, naar wiens openbaring de hele schepping zuchtend verlangt (Rom.8).

Het leven met God en met onze Heer Jezus Christus is een geheim. Maar het is niet ondoorgroendelijk. Het is het grote verlangen van onze Vader, dat wij de geheimen van het Koninkrijk der hemelen leren verstaan. Laten we ons daarnaar uitstrekken en ons innerlijk losmaken van alles, wat het leven vult, maar wat geen blijvende vrede, hoop, zicht op de toekomst of uitzicht op eeuwig leven geeft.

(Hessel Hoefnagel)

